

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારગેટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

ફોન : (0278) 2521698

આત્મ સં. ૭૮ (ચાલુ), વીર સં. ૨૫૦૦
બિ. સં. ૨૦૩૦ બાહરે

ધમ્મં પિ હુ સદ્દહન્ટયા, દુલ્લહયા કાણ કાસયા ।
ઇદ કામગુણેહિ દુલ્લહયા, સમયં ગોચમ ! મા પમાયણે ॥

ધર્મ પર શ્રદ્ધા લાવીને શરીરથી ધર્મનું આચરણ
કરવું ધણું અઘરું છે. અસારમાં ધણું ધર્મશ્રદ્ધાથી મનુષ્યો
પણ કામલોચમાં મૂર્છિત રહે છે. હે ગૌતમ, ક્ષણ માત્ર પણ
પ્રમાદ ન કર.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૧]

સપ્ટેમ્બર : ૧૯૭૪

[અંક : ૧૧

અ નુ ક મ ભિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	શરણુ છે એકજ મહારે	...	જગજીવનદાસ જે. જૈન ૧૨૧
૨.	સવત્સરી પર્વને આરાધક બનાવીએ	...	ભાનુમતિ દલાલ ૧૨૨
૩.	પરિક્ષમણુ	...	મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા ૧૨૩
૪.	પરિમિત કરીએ પરિશ્રદને	...	ડો. ભાઈલાલ એન. ખાવીશી ૧૨૭
૫.	પર્યુષણ પર્વ	...	વફલભદાસ મહેતા ૧૩૧
૬.	તૃણ અને તૃપ્તિ	...	ચોકાંકારશ્રીજી ૧૩૩
૭.	ત્યાગ	...	ઝવેરભાઈ બી શેઠ ૧૩૭
૮.	સંયમ-સાધના	...	અમરચંદ માવજી શાહ ૧૩૬
૯.	અંધાવલોકન	...	અનંતરાય બાદવજી શાહ ૧૪૩
૧૦.	સમાચાર	...	ટા પે ૨૩

ભાવનગર

૨૫૦૦ મી મહાવીર મહોત્સવની ઉજવણી

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી કસ્તુરસૂરીશ્વરજી તથા પૂજ્ય આ. મ. શ્રી ચન્દ્રોયસૂરીશ્વરજીના માર્ગદર્શનનીચે શહેર ભાવનગરમાં સમસ્ત શ્રી ભાવનગર મૂર્તિપૂજક તપાસક તરફથી પાંચ દિવસનો ભગ્ય મહોત્સ ઉજવાયો હતો.

તેમા પ્રભાતદેરી, સમૂહ સામાયિક, સમૂહ ઉપવાસની તપશ્ચર્યા, સ્નાત્રમહોત્સવ, રથયાત્રાના વરધોડો, વિદ્વાન વક્તાઓના પ્રવચનો, નૃત્ય અને નાટ્ય પ્રયોગો વગેરે કાર્યક્રમો યોજાયા હતા.

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી તથા પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી રૂચકસૂરીજી તથા વિદ્વાન વક્તા ઓ શ્રી વી. કે. મહેતા (ડેપુટી જન. મેનેજર સ્ટેટ બેન્ક ઓફ સોરાષ્ટ્ર), શ્રી કુમારપાળ બી. દેસાઈ (સ્વ. જયભિકચુના પુત્ર) વગેરે ના પ્રવચન ભગવાન મહાવીરના જીવન વિષે યોજાયા હતા.

આ ઉપરાંત વકતૃત્વ હરીદાઈ, નાટ્ય હરીદાઈ નિબંધ હરીદાઈ વગેરે કાર્યક્રમો યોજાયા હતા. તેમજ અનેક વિદ્યાર્થી ભાઈ બહેનોએ ઉત્સાહથી ભાગ લીધો હતો.

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

શ્રી ધનવંતરાય હીરાલાલ-ભાવનગર

શ્રી વૃજલાલભાઈ હરજીવનદાસ-મુલુડ

શ્રી રમણિકલાલભાઈ ખીમચંદ-માટુંગા

આ સલાના નવા માનવતા પેદા

શ્રી. તલકચંદ હામોદરદાસ મહેતા

જીવનની ટૂંક રૂપરેખા

સેવાધર્મો પરમગદ્દો યોગીનામન્યગમ્યઃ ।
અર્થાત્ સેવાધર્મ એ મહાન ધર્મ છે, જે ધર્મ યોગીઓને
પણ દુર્બલ છે. આવા પવિત્ર સેવાધર્મ જમના જીવનમાં
ચલિત થયેલો જોવામાં આવે છે, એવા શ્રી. તલકચંદ
હામોદરદાસ મહેતાનો જન્મ શેત્રુંજય તીર્થની શીતળ જાયામાં
આવેલા, પાલીતાણાની નજીકના થેડી ગામમાં, ધર્મનિષ્ઠ
સુશ્રાવક મહેતા હામોદરદાસ દેવચંદને ત્યાં, સં. ૧૯૭૧ના
આવજી વદિ ૭ મંગળવાર તા. ૩૧-૪-૧૯૪૫ના દિવસે થયો
હતો. પ્રાથમિક અભ્યાસ થેડીમાં કરી માત્ર ૧૬ વર્ષની
ઉંમરે સં. ૧૯૮૭માં નોકરી અર્થે તેઓ મુંબઈ આવ્યા.
શરૂઆતમાં થોડો સમય નોકરી કરી, પરંતુ સ્વભાવ અને
પ્રકૃતિથી પોતે સ્વાશ્રયી અને સ્વાવલંબી હોવાથી, ટૂંક
સમયમાં જ દુધનો સ્વતંત્ર ધંધો શરૂ કર્યો અને આ ધંધામાં
ભારે કુશળતા અને સફળતા પણ પ્રાપ્ત કરી.

શ્રી. તલકચંદલાઈએ પોતાના ધંધાને ખીલવ્યો, પરંતુ ધન દુર્લભ અને, આધ્યાત્મિક જીવનનો રસ
જોડી ભવ, નૈતિક અને ન્યાયની સારાસારની દષ્ટિ નહીં થઈ ભવ, એ પ્રકારનું ધન મેળવવા પ્રત્યે મૂળથીજ
તેમનું લક્ષ ન હતું. વર્તમાન કાળમાં પરિવર્તી પરિસ્થિતિના કારણે, દૂર દુરના ગામોમાં વસતા આપણા
સીમાતા સાંધર્મિક ભાવ ખડેતોને, આપણી સજાજન્ય સુખી અને સાધન સંપન્ન લોકોએ સહાયરૂપ બનવું
જોઈએ, એ વિચાર સૌથી પ્રથમ તલકચંદલાઈને આવ્યો. આ વિચારની ફલશ્રુતિરૂપે, મુંબઈમાં સં. ૨૦૨૨ની
સાલમાં શ્રી ધોધારી વિજ્ઞાત્રીજીના જૈન સહાયક ફંડ સંસ્થાની સ્થાપના થઈ. શ્રી. તલકચંદલાઈ આ
સંસ્થાના મુખ્ય કર્ણધાર બન્યા. આપણા દુઃખી સાંધર્મિક ભાઈ ખડેતોની વિકટ આર્થિક પરિસ્થિતિમાં, બની
શકે તેટલી હદે સહાયરૂપ બનવું, એ આ સંસ્થાનું પાયાનું ધ્યેય હતું.

સુપ્રસિદ્ધ અમેરિકન લેખક શ્રી. એરીસન સ્પેટ માર્ડને તેના એક ગ્રંથમાં એવા ભાવાર્થનું લખ્યું છે
કે, મોના ઉપર આપણે કામ કરશું તો તે નષ્ટ થશે, પિત્તળ ઉપર કામ કરશું તો સમય જતાં તે ધસાઈ
નશે, આપણે દેવળો બિના કરીશું તો તે કોઈક દહાડે જમીનદોસ્ત થશે, પણ આપણે અમર આત્માઓ
ઉપર કામ કરશું, તેમને સહાયરૂપ બનશું, ચંદ્રચિત્ પણ મદદરૂપ બનશું, તો આપણે એવું કોતરકામ કરીશું
કે અનાંતકાળ સુધી તે વધારે ને વધારે પ્રગટથી જગજગ્યા કરશે. આવા ઉચ્ચ ઉદ્દેશથી પ્રેરાઈને, શ્રી ધોધારી

વિશ્વાશ્રીમાળી જૈન સહાયક ફંડમાં જે જે દાતાઓ સહાય આપે, તેનો અમુક હિસ્સો શ્રી. તલકચંદભાઈએ પોતે આપવાની જાહેરાત કરી અને આ રીતે આ સંસ્થાને અપૂર્વ વેગ મળ્યો. પણી તો દાતાઓની પણ પડાપડી થવા લાગી.

માણસનાં સાધન અગર તેની લાયકાતની કિંમત તેની પાસેના પૈસાથી અંકતી નથી. જો તેની પાસે વિપુલ ધન હોય પણ તેનું હૃદય સ્વપર્યાપ્ત હોય, તો તેના વિપુલ ધનથી કોઈ અર્થ સરતો નથી. શ્રી. તલકચંદભાઈ ઉદાર અને દીર્ઘદૃષ્ટ છે અને તેમનામાં અપૂર્વ આત્મશ્રદ્ધા છે. માણસમાં રહેલી આત્મશ્રદ્ધાથી, ખીન માણસો પર જે અસર થાય છે, તેથી જ મહાન કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. શ્રી. તલકચંદભાઈ લક્ષ્યાધિપતિ નથી, પરંતુ તેમ છતાં માત્ર સં. ૨૦૨૭ની સાલમાં, તેમની યોગજના અનુસાર તેમની મદદનો કાળો રૂપિયા દશ હજારની રકમ કરતાં પણ વધુ હોવાનો પ્રસ્તુત સંસ્થાના રીપોર્ટમાં જોઈ શકાય છે.

અર્ધાં દાન, દાનરૂપે એક જેવાં જ હોવા છતાં, દાનના મૂલ્ય દાનની રકમ પરથી નહિ, પણ તેની પાછળ રહેલી ભાવના પરથી અંકાય છે. શાલિભદ્રે તેમના પાછલા ભવમાં મુનિને વહોરાવી હતી તો માત્ર ખીર, પણ તેની પાછળ એટલી બધી ઉત્કૃષ્ટ ભાવના રહેલી હતી કે તેના ફળ રૂપે શાલિભદ્રની રિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ. આમ શ્રી. તલકચંદભાઈના દાનની પાછળ જે ઉત્કૃષ્ટ અને શુભ ભાવના રહેલી છે, તે ભારે પ્રશંસાને પાત્ર છે, એટલું જ નહિ, પણ સૌ કોઈના માટે અનુકરણ કરવા લાયક છે.

રોગી લોકોની સેવા કરવી અગર સેવા કરવામાં સહાયરૂપ બનવું તે ભારે પુણ્યનું કાર્ય છે. ભગવાન મહાવીરે કહ્યું છે, “હે ગૌતમ ! ગ્વાની-ખીમારની જે સેવા કરે છે, એ મારી જ સેવા કરે છે.” અત્યંત આનંદ અને ઉલ્લાસપૂર્વક, હરકીસનદાસ હોસ્પીટલના પ્રમુખ શેઠ શ્રી. ગોરધનદાસભાઈને પોતાને આંગણે આમંત્રી, શ્રી. તલકચંદભાઈએ રૂ. ૧૦,૦૦૦/- ની રકમ હોસ્પીટલને સહાયરૂપે આપેલ છે. સોનું અને રૂપું એ વસ્તુ જ્યાં ઝાંખી દેખાય છે, ત્યાં જ માણસની બુદ્ધિને વધારેમાં વધારે ચળકાટ મળે છે. આ વસ્તુ શ્રી. તલકચંદભાઈના જીવન પરથી પ્રત્યક્ષ રીતે જોઈ શકાય છે. ઘેટીની ધર્મશાળા, ધાર્મિક અને કેળવણી બિંધક સંસ્થાઓ, મુબઈનું ધોધારી દવાખાનું, પાલીતાણા સેવા સમાજ દવાખાનું, તળાવ તીર્થસ્થાન તેમજ પરદેશ અભ્યાસ અર્થે જતાં વિદ્યાર્થીઓને સહાય અર્થે તેમણે યથાશક્તિ દાન આપેલ છે. પરંતુ પ્રસિદ્ધિ અને જાહેરાતથી તેઓ દૂર રહેવામાં માનવાવાળા છે.

શ્રી. તલકચંદભાઈના લગ્ન સં. ૧૯૮૮ની સાલમાં ટાણા નિવાસી શ્રી. વાલજીભાઈ લલ્લુભાઈની સુપુત્રી શ્રી. ચંચળબેન સાથે થયા હતા. નદીની શોભા જોઈ તેનું નીર છે, તેમ ગૃહની શોભા પણ ગૃહિણી પર અવસરે છે. શ્રી ચંચળબેન અત્યંત સાદા, સરળ અને પતિના દરેક સંકાર્યો પાછળ પ્રેરણારૂપ છે. તેમણે અકાંઈ તેમજ ખીન નાના મોટા તપ કર્યાં છે અને આપણા અનેક તીર્થોની યાત્રાઓ પણ કરી છે.

શંકારપદ રીતોથી મોટી કીર્તિ પ્રાપ્ત કરવી, વાહ વાહ બોલાવવી, તેના કરતાં પ્રમાણિકપણે અપ્રસિદ્ધિમાં રહેવું એ વધારે ઉત્તમ છે, એમ માનવાવાળા શ્રી. તલકચંદભાઈએ અમારી સભાના પેટ્રન થવા સમિતિ આપી, તે અમારા માટે આનંદ અને ગૌરવની વાત છે. શાસનદેવ તેમને દીર્ઘાયુ અને તનુદુરસ્તી અર્થે અને દીર્ઘકાળ પર્યંત તેઓ જૈન સમાજ અને લોકકલ્યાણના શુભ કાર્યો કરે, એવી શુભચેષ્ટ સાથે વિરમીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૧] વિ. સં. ૨૦૩૦ પ્રથમ ભાદરવો . . ઈ. સ. ૧૯૭૪ સપ્ટેમ્બર [અંક : ૧૧

શરણુ' છે એકજ મહારે

આત્મજ્ઞાનની અનંત લહેરો, સાંપડશે મને કયારે ?
રાગ-દ્રેષમાં ડુબી ગયો છું, ઉગારશે પ્રભુ કયારે ?

જગો ચેતન જળકળતા
યાચક ઉભો છે દારે.

જાણ્યા જગના સકલ પદાર્થો, મેં પોતાને નહિ જાણ્યો
ક્રિયાકાંમાં રત બન્યો, પણ ચેતન નહિ પિછાન્યો

બ્રા ન્તિ લ વ ભ વ ની
મેં તાર વીણ તંબૂર બજાવ્યો

શરીર સુકળ્યું તપ કરતાં, પણ અંતર નહિ ધોવાયો
કપાયો અંતરમાં રાખી, તપનો માર્ગ લખાવ્યો

જુગજુગની બ્રમણા ભાંગો
મેં રેતપર મહેલ બનાવ્યો

અનંતકાલના કર્મ ખપાશે, જો આવીશ સંયમ દારે
સ્વભાવમાં તદુપ થવાશે, કર્મ ખપાશે ત્યારે

આ વે. અ રિ હ' તો
શરણુ' છે એકજ મહારે.

દેસાઈ જગજીવનદાસ જે. જૈન
બગસરા

સંવત્સરી પર્વને આરાધક બનાવીએ

—ભાનુભતિ દલાલ

આધ્યાત્મિકતા એ ભારતીય સંસ્કૃતિનો પાયો છે. આપણાં ઋતો, તહેવારો કે પર્વોમાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે જોઈએ તો એ બધામાં આધ્યાત્મિક ભાવ સંકળાએલો છે. આ દૃષ્ટિએ વિચારીએ તો ઋતો કે તહેવારોની પાછળ આપણા આત્માના શુદ્ધ ભાવોને ઝોળખવાની ભાવના રહેલી છે.

જૈન ધર્મમાં જે ઋતો કે તહેવારો આવે છે તે બીજા ધર્મના ઋતો કે તહેવારો કરતા કંઈક અંશે જુદા પડે છે. આપણા ઋતો કે તહેવારોમાં તપશ્ચર્યાને મુખ્ય સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. કેઈ આઠ ઉપવાસ કરે, કેઈ સોળ ઉપવાસ કરે, કેઈ માસખમણ કરે, કેઈ સિદ્ધિ તપ કરે આવી ઉત્કૃષ્ટ કેટિની તપશ્ચર્યા જીવે જે અનંત કર્મો ખાંધ્યા હોય છે તેને હળવા કરે છે. માટે જ આવા ઋતો તહેવારો કે પર્વો મુક્ત દશાની નજીક લઈ જનારા આત્મ વિકાસના સોપાન સમા બની રહે છે. આવું પૃથુપણ પર્વ આત્માભિમુખ કરનાર સાધના પર્વ છે.

સામાન્ય રીતે આજના લૌકિક પર્વો તથા ઉત્સવો પાછળ માનવીની કામના આનંદ-પ્રેમોદને ઇન્દ્રિય મુખે સંતોષવામાં રહેલી હોય છે. આવા સ્થૂલ આનંદ મુખ આપે એવા પર્વોથી કેટલાક લોકોત્તર પર્વ પણ છે. જેમાં આપણે ધનનું મમત્વ છોડી દાન કરીને, મન, વચન અને કાયાનો સંયમ પાળીને, ઠપાયોનો ત્યાગ કરીને અને તપશ્ચર્યા કરીને કર્મોને હળવા કરવાના હોય છે. અને તેથી આપણામાં પવિત્ર વિચારો અને ભાવનાઓ જાગૃત થાય છે. અને તે આત્મકલ્યાણના માર્ગે જવા પ્રેરે છે.

આપણામાં આ ભાવના જાગૃત કરવા કંઈક નિમિત્ત જોઈએ છે તો તે નિમિત્ત આવા ત્યાગ પ્રધાન પર્વોમાંથી આપણને મળી રહે છે. અને

આત્માની ઉન્નતિ કરવા આપણે શુભ સંકલ્પ કરીએ છીએ. એટલે જ જ્ઞાની પુરુષોએ આવાજ કોઈ કારણે આ પર્વના આયોજન પાછળ ઉચ્ચતમ દક્ષિ જોઈ હશે! જેથી પૃથુપણ પર્વને સર્વ પર્વોમાં વિશિષ્ટ સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. માટે તેને પર્વાધિરાજ પણ કહેવામાં આવે છે.

આવા પર્વાધિરાજ પૃથુપણ પર્વ સામાન્ય રીતે શ્રાવણ વદી બારશથી શરૂ થાય છે અને ભાદરવા સુદિ ચોથનો છેલ્લો દિવસ જેને સવંત્સરીનો દિવસ કહેવાય છે. સવંત્સર એટલે વર્ષ ભાદરવા સુદિ ચોથ વરસમાં એકવાર આવે છે માટે તેને 'સવંત્સરી' કહેવાય છે.

આ વરસે અધિક મહિનો હોવાથી. શ્રાવણ મહિનાની બારસ નહિ પણ અધિક ભાદરવા વદી અગ્યારશે પૃથુપણ શરૂ થશે અને બીજા ભાદરવા સુદ ચોથને દિવસે સવંત્સરીનો દિવસ આવશે.

સારીએ જૈન આલમ સવંત્સરીને મહાન પવિત્ર દિવસ ગણે છે. આગલા સાત દિવસ સવંત્સરીના દિવસને શુદ્ધ બનાવવાના પાયારૂપ છે આ સાત દિવસમાં આપણા ઋત નિયમોથી જે આપણો આત્મા મન, વચન અને કાયાથી વિશુદ્ધ થાય તો આપણે સવંત્સરીનો દિવસ વધુ શુદ્ધ રીતે પાળી શકીએ અને આ કારણે આપણો આત્મા એટલો કોમળ બની ગયો હોય છે કે જેથી આપણે મનથી કોઈ પ્રત્યે કે ધન કરીએ જીભથી કોઈને કડવા વેણુ ન ખેલીએ, કાદથી કોઈ પણ જીવની હિંસા ન કરીએ અને સૌ જીવોને ક્ષમા આપીએ તો સવંત્સરી પર્વની આત્મિક ઉજવણી કરી શકીએ.

આપણે આ સાત દિવસમાં બધી ઉપાધિઓ છોડીને શાંત મનથી, શુદ્ધ ભાવથી આપણા આત્મા સાથે તાદાત્મ્ય ભાવ સાધીને આપણા વિચારોને (અનુસંધાન પાના નં. ૧૨૬ ઉપર જુઓ)

પડિક્રમણ

લિચ્છવીઓના મુખ્ય રાજા ચેટકની પુત્રી મૃગાવતીનું લગ્ન વત્સદેશના કૌશાંબીનગરના રાજવી શતાનીક સાથે થયું હતું. રૂપ, ગુણ અને શીલમાં મૃગાવતી અનોઢ હતી. એક વખત મૃગાવતીનું ચિત્ર ઉજ્જૈનના કામી રાજવી ચંડપ્રધોતના જોવામાં આવ્યું. મૃગાવતીનું ગૌરવલયું મુખ, શરીર સૌંદર્ય, ભરાવદાર અંગો, ચપળ નેત્રો અને પરવાળા સમાહોઠ પર ફરકતું સ્મિત-ચિત્રમાં જોઈ તેને હાથ કરવાનું મન થયું. કામી પુરુષ કહી પણ સચો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી અને પછી જ્યાં ત્યાં વલખાં માર્યા કરે છે મૃગાવતી તો કૌશાંબીની મહારાણી હતી, એટલે કૌશાંબીપતિને યુદ્ધમાં જીત્યા વગર તેને પ્રાપ્ત કરવાનું અશક્ય હતું. હવે મૃગાવતીને પ્રાપ્ત કરવા તે આલસવલસ થવા લાગ્યો અને તે માટે, યોગ્ય તકની રાહ જોતો રહ્યો.

તેવામાં તેને સમાચાર મળ્યાં કે શતાનીક ગંભીર માંદગીથી પીડાય છે અને આ તકનો લાભ લઈ પોતાના મુસન્નિજત સૈન્ય સાથે તેણે કૌશાંબી પર ચઢાઈ કરી. ચંડપ્રધોતે ચારે બાજુથી કૌશાંબીને ઘેરો ઘાલ્યો અને તેથી થયેલા આઘાતના કારણે શતાનીકનું મૃત્યુ થયું. ચંડપ્રધોતે મનમાં થયું કે રાજા વિનાનું લશ્કર હવે શું સામનો કરી શકવાનું? તેણે મૃગાવતીને સંદેશો મોકલાવ્યો કે પ્રદેશના લોકોથી તેણે આ યુદ્ધ નથી કર્યું, જે તે રાણી થવાનું કબૂલ રાખે, તો શતાનીકના બાળ પુત્રને તે ગાદીએ બેસાડવા તૈયાર છે. મૃગાવતીને આ રીતે રાજમાતા અને રાજરાણી બનવાની તેણે લાલચ ખતાવી.

મૃગાવતી તો ચેટક રાજની પુત્રી એટલે ત્રિશલા માતાની સગી ભત્રિજી હતી. ત્યાગ અને વિરાગમાં અમૃતને માનનારી. આવી મહાન નારીને ચંડપ્રધોતની લાલચ ક્યાંથી લોભાવી શકે? જી જ્યાં

શ્રી મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

સુધી સંયમ અને વિશુદ્ધતાને પૂરેપૂરી રીતે જાળવી શકે, ત્યાં સુધી તો મહાન સમ્રાટોને પણ તેની પાસે સતતક નમાવવું પડે છે. જગતની દરેકે દરેક સ્ત્રીમાં આવી મહાન શક્તિ રહેલી જ હોય છે, પણ પોતાનામાં આવી શક્તિ રહેલી છે, તેના ખ્યાલ જ્યારે નથી હોતો, ત્યારે એવી સ્ત્રીને અવળા માર્ગે લઈ જવામાં પુરુષ સફળ થાય છે. કોઈ પણ સ્ત્રી, માત્ર એક જ વખત ચૂકે, પાવત્રતાના માર્ગેથી વ્યુત થાય અને મોહ લુપ્ત બને, તો એવી સ્ત્રીનું સર્વસ્વ પછી પુરુષના હાથમાં જતું રહે છે અને તેણે સદાકાળ માટે પુરુષની દાસી આશ્રિતા બની રહેવું પડે છે.

ચંડપ્રધોતનો સંદેશો મળ્યાં પછી મૃગાવતીને ભારે મુઝવણ થઈ. જા હોય કે પુરુષ, પણ તેણે નિર્મિત કર્તવ્ય તો અવશ્ય બજાવવું પડે છે. મૃગાવતીએ પણ પોતાના પર આવી પડેલું કર્તવ્ય બજાવવા દૃઢ નિર્ણય કર્યો. ‘શઠ’ પ્રતિ શાઠ્ય કુર્યાત્’ની નીતિ તેણે અપનાવી અને ચંડપ્રધોતને પોતાની પાસે લઈ આવવા મંત્રીઓને આજ્ઞા કરી મંત્રીઓ તો સમજી ગયા કે મૃગાવતીની આવી નીતિમાં કોઈ ચેત્કલ્પ ભેદ હશે. ચંડપ્રધોતને મૃગાવતીનું આમંત્રણ મળ્યું, એટલે તે મૂર્ખનું હેયું નાચી ઊઠ્યું અને બનીઠનીને મૃગાવતીને મળવા મહેલમાં આવ્યો.

મૃગાવતીનો સુપ્રભ ઘાટીલો દેહ અને મધુર વાણી જોઈ ચંડપ્રધોત તો દિગ્મૂઢ થઈ ગયો. દયાઈ ભર્યા સ્વરે મૃગાવતીએ ચંડપ્રધોતને કહ્યું “મારા પતિનું તાજેત માં મૃત્યુ થયું છે અને વળી મારે એક નાનો બાળક છે. હવે જ્યારે તમે એ બાળક પર પિતૃત્વના હક્ક સ્થાપવા માગો છો, ત્યારે તેનું હિત જેવું એ તમારી ફરજ બની જાય છે. તમારી મનોકામના હું સિદ્ધ કરુ તે પહેલાં, કૌશાંબીના

દિલ્લાને મજબૂત કરે. અને તેને એક સખળ સત્તા બનવા દે. યેગ્ય સમયે હું સામે પગલે ઉઠ્ઠજેન આવીશ. આજની પરિસ્થિતિમાં, એક વિધવા નારી તમારી સમક્ષ બીજું વધું તો શું કહી શકે ?'

જ્યારે દુર્નિચરનો ધોધ ઉછળતો હોય છે, ત્યારે એવો માણસ પોતાની શુદ્ધ બુદ્ધ શુભાવી બેસતો હોય છે. મૃગાવતીની વાત સાંભળી ચંડપ્રદ્યોત તો પાણી પાણી થઈ ગયો. તેણે વિચાર્યું કે આજ નહિં તો આવતી કાલે, મૃગાવતી અવશ્ય તેની જ ધવાની છે. કામનાથી ઘેરાયેલો માણસ, જેની એને કામના છે એવી સ્ત્રીમાં, પોતાના મનના ભાવોની જ છબી બુલે છે. તેથી જ તો કહેવાય છે કે કામી સ્વતાં પર્યવતિ.

મૃગાવતીની વાત ચંડપ્રદ્યોતે આનંદપૂર્વક કબુલ રાખી અને પોતાના લશ્કર સાથે તે પાછો ચાલી ગયો. મૃગાવતીને પ્રાપ્ત કરવાની લાલચે, કૌશાંબીને મજબૂત કરવા તમામ સહાય પણ તેણે આપી. પરંતુ લાંબો સમય પસાર થવા છતાં મૃગાવતી ઉઠ્ઠજેન ન ગઈ, એટલે ચંડપ્રદ્યોતે પોતાના અંગત મંત્રી સાથે મૃગાવતીને વહેલી તકે ઉઠ્ઠજેન અવવા સંદેશો મોકલાવ્યો.

એ વખતે તો કૌશાંબી સખળ બની ગયું હતું અને કોઈ પણ સત્તા સામે સામનો કરી શકે તેમ હતું. ચંડપ્રદ્યોતના સંદેશના જવાબ રૂપે, મૃગાવતીએ તેના અંગત મંત્રીને કહ્યું, “તમારા રાજાને કહેજો કે શીલનું રક્ષણ, સંતાન પ્રત્યેની ફરજ, પતિ પ્રત્યે વફાદારી, વિધવા જીવો માત્ર માટે દયા, કરુણા અને અનુકંપા એજ ભારતીય નારીનો ધર્મ અને બૂધણ છે સાચા અને શાશ્વતા સુખનો માર્ગ વાસનાની તૃપ્તિ નહિ પણ વાસનાનો અંત છે. ચંડપ્રદ્યોત તો મારા બનેલી છે (મૃગાવતીની બહેન શિલા ચંડપ્રદ્યોતની અનેક રાણીઓ પૈકી એક હતી) એટલે મારા માટે વડીલ બંધુ સમાન છે. કૌશાંબી માટે તેમણે જે કયું, તે બધું કરવાની તો તેમની ફરજ હતી. આમ છતાં તેમણે જે કયું તે માટે મારા ધન્યવાદ આપજો !’

મંત્રીએ ઉઠ્ઠજેન આવી ચંડપ્રદ્યોતને જ્યારે બધી વાત કરી, ત્યારે તેને બાન થયું કે સપાટીનાં શાંત દેખાતાં પાણી પણ વાસ્તવમાં ઘેરી ઊંડાં ધરાવતા હોય છે. એક નારી તેને ઉલ્લુ બનાવી ગઈ, એ ચમત્ક્રાંતિ તોના કે.ધ લભૂકી ઊઠ્યો. સુસજ્જ સૈન્ય લઈ ચંડપ્રદ્યોતે ફરી વખત કૌશાંબીને ચારે બાજુથી ઘેરી લીધી. શહેરના રક્ષણથી મૃગાવતીએ શહેરના દરવાજાઓ બંધ કરાવ્યા.

એ વખતે ભગવાન મહાવીર ઓગણીસમું ચોમસુ રાજગૃહીમાં કરી, પોતાના શિષ્ય સમુદાય સાથે કૌશાંબી નજીકના એક દેવાનમાં આવી પહોંચ્યા, ચંડપ્રદ્યોત પણ એ વખતના અનેક રાજવીઓની સંકે ભગવાન મહાવીરનો ભક્ત હતો. મૃગાવતી નગરના દ્વારેથી પાલખીમાં બેસી ભગવાનની દેશના સાંભળવા આવી. ચંડપ્રદ્યોત પણ ત્યાં દેશના સાંભળવા આવેલ હતો. દેશના પૂરી થતાં મૃગાવતીએ ઊભા થઈ હાથ જોડી કહ્યું, “ભગવંત ! મને દીક્ષા આપવા આપને હું વિનંતી કરું છું. મારો પુત્ર હવે ઉમ્મર લાયક થયો છે, અને વળી ચંડપ્રદ્યોત જેવા તેના માસા પણ તેનું ધ્યાન રાખવા વાળા છે.”

મૃગાવતીની વાત સાંભળી ચંડપ્રદ્યોતને ધરતી-કંપ જેવો આંચકો લાગ્યો, પણ મનમાં સમસમીને તેણે બેસી રહેવું પડ્યું. મૃગાવતીએ દીક્ષા લીધી. ભગવાને ચતુર્વિધ સંઘની સ્થાપના કરતી વખતે સાધ્વી સંઘનું નેતૃત્વપદ ચંદનબાળાને સોંપ્યું હતું. એટલે મૃગાવતી તે દિવસે ચંદનબાળાની શિષ્યા બની ગઈ. સાંસારિક સંબંધે, ચંદનબાળા એ મૃગાવતીની બહેન ધારિણીની પુત્રી હતી.

(૨)

મૃગાવતીશ્રીની દીક્ષા બાદ પાંચેક વરસે, ગુરુણી અને શિષ્યા એટલે કે ચંદનબાળા અને મૃગાવતી જ્યારે કૌશાંબીમાં હતાં, ત્યારે ચંદ્ર અને સૂર્ય પોતાના સ્વાભાવિક વિમાન સાથે ભગવાન મહાવીરને વંદન કરવા આવ્યાં. તેઓનાં વિમાનનાં તેજથી,

આકાશમાં પ્રકાશ રહેવાથી, લોકો રાત થયા છતાં દિવસ છે, એમ સમજી ત્યાં બેસી રહ્યાં. ભારે ગીદીના કારણે મૃગાવતીથી શુરુણીથી છૂટા પડી ગયા. ચંદનખાળા તો સમય થતાં પોતાને સ્થાને ચાલી ગયા, પણ મૃગાવતીશ્રી સૂર્યના પ્રકાશને કારણે હજુ દિવસ છે, એવા ભ્રમમાં મોડે સુધી બેસી રહ્યાં અને શુરુણી પાસે પહોંચ્યા ત્યારે સારું એવું મોડું થઈ ગયું હતું.

સાંધ્રી સમુદાયની તમામ જવાબદારી ચંદન-ખાળાના શિરે હતી. અદ્યકાળનો ઉચ્ચ સંયમ જેમ આત્માને ઉર્ધ્વગતિમાં લઈ જાય છે, તેમ અદ્યકાળની સંયમમાંની સ્થિતતા પણ, આત્માને અધોગતિમાં લઈ જવા નિમિત્તરૂપ બની જાય છે. મોડું થવા માટે મૃગાવતીશ્રીના સંતાપનો કોઈ પાર ન હતો. મૃગાવતી જેવા ચંદનખાળા પાસે પહોંચ્યા કે તરતજ શુરુણીએ ટકોર કરી, “સાંધ્રી-ઓથી મોડી રાત સુધી બહાર ન રહી શકાય, તેઓએ સમયસર પોતાના સ્થાને આવી જવું જ જોઈએ.”

કયા કારણે મોડું થયું, તે અંગે મૃગાવતીશ્રી દલીલ તો કરી શકત, પણ તેઓ પોતેજ સ્થિતતાને કારણે જ્યાં પશ્ચાત્તાપરૂપી અગ્નિમાં સળગી રહ્યાં હતાં, ત્યાં દલીલને અવકાશ જ ક્યાં હતો? ચંદન-ખાળાની ટકોરે પશ્ચાત્તાપ રૂપી પ્રચંડ અગ્નિમાં ઘૂતવું કાર્ય કયું અને વિચારવા લાગ્યા, “આત્માની ઉર્ધ્વગતિ માટે રાજપાટ છોડ્યા, યુગ પ્રત્યેના રાગ-મોહ છોડ્યાં, પ્રાપ્ત થયેલાં વૈભવ વિલાસને ભાત મારી અને ત્યાગ-તપ-સંયમનો ધર્મ સ્વીકાર્યો -અને છતાં હે જીવ! તારાથી આવી સ્થિતતા કેમ થઈ?”

તે રાતે નિદ્રા મૃગાવતીશ્રીની વેરણ બની, પણ લગ્ય પરિક્ષમણુ-પ્રતિક્રમણુની પ્રક્રિયા તેના મનમાં શરૂ થઈ. પ્રતિક્રમણુ એટલે પાછા ફરવું-પોતાના મૂળ સ્થાન તરફ પાછા ફરવું. તાર્ત્વિક દષ્ટિએ કહીએ તો, પ્રમાદ અને કષાયના કારણે પોતાના

સ્થાનથી ચ્યુત થયેલા આત્માને-સ્વસ્થાન અર્થાત્ મોક્ષ ધામમાં લઈ જવાની જે ક્રિયા તેનું નામ પ્રતિક્રમણુ. પ્રતિક્રમણુ એટલે આત્મ નિરીક્ષણ કરી, આત્માને બાણવાની, સમજવાની સાધના. પ્રતિક્રમણુમાં દેવની કબૂલાત અને તે અંગે પશ્ચાત્તાપ એ બંને બાબતો આવી જાય છે. ‘વંદિતુ’ સૂત્રમાં અનેક ઠેકાણે તં નિદે તં ચ ગરિહામિ પદ આવે છે, એ પદમાં આ ભાવ રહેલો છે. આવું લગ્ય પ્રતિક્રમણુ મૃગાવતીશ્રીએ તે રાત દરમિયાન કયું. પોતાથી થયેલ સ્થિતતા પર ભારે પશ્ચાત્તાપ કરતાં કરતાં, તે જ રાતે મૃગાવતીશ્રીનાં ધ્યાતિ કર્મેનો નાશ થયો અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કયું. દીક્ષા પર્યાય તો માત્ર પાંચ જ વરસનો, પણ એટલા ટૂંકા સમયમાં તેણે આત્માને બાણી અને સમજી લીધો.

એ રડામાં ચારે બાજુ ઘેર અંધારું હતું. એક સંધારિયા પર ચંદનખાળા નિદ્રા લઈ રહ્યા હતા અને તેની પડખે જ મૃગાવતીશ્રી પણ જાગતાં પડી રહેલા હતા. તેવામાં મૃગાવતીશ્રીએ ચંદન-ખાળાના હાથ તરફ એક સપંને જતો જોયો. મૃગાવતીશ્રીએ તરત જ ચંદનખાળાનો હાથ ઊંચો કરી લીધો અને સાપ હાથ નીચેથી પસાર થઈ ગયો. પરંતુ પોતાના હાથને સ્પર્શ થવાના કારણે ચંદનખાળા જાગી ઊઠ્યાં. તેણે મૃગાવતીશ્રીને પૂછ્યું, ‘શા માટે મારો હાથ ઊંચો કર્યો હતો? અત્યંત વિનમ્ર ભાવે મૃગાવતીશ્રીએ સપંની વાત કરી, એટલે ચંદનખાળાએ સ્વાભાવિક રીતે જ પૂછ્યું, “પરંતુ આવા ગાઢ અંધકારમાં જ્યારે હું તમારું મોં પણ નથી જોઈ શકતી, ત્યારે સપંને તમે કઈ રીતે જોઈ શક્યા?” નિર્વિકાર ભાવે જવાબ આપતાં મૃગાવતીશ્રીએ કહ્યું, “તમારા પ્રતાપે થયેલા કેવળજ્ઞાનના આધારે, મેં સાપને તમારા હાથ તરફ જતાં જોયો.”

ચંદનખાળા, એજ ઘડીએ ઊભા થઈ ગયા અને મૃગાવતીશ્રીના ચરણોમાં પડી ગયા. હવે ચંદન-ખાળાના કૌમળ હૃદયમાં પશ્ચાત્તાપનો અગ્નિ પ્રગટયો.

તેને થયું કે વિના અપરાધે મોડું આવવાની બાબતમાં તેનાથી મૃગાવતીશ્રીને ઠપકો અપાઈ ગયો. એવા પશ્ચાત્તાપના કારણે, એજ વખતે ચંદનબાળાને પણ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. જ્ઞાની મહાત્માઓએ સાચું જ કહ્યું છે કે, “માણસ જે કર્મનો કરોડો જન્મની આફરી તપશ્ચર્યાથી પણ નાશ નથી કરી શકતો, તે કર્મનો પશ્ચાત્તાપ દ્વારા માત્ર અધી”

ક્ષમામાં ન શ કરી શકે છે.”

પશ્ચાત્તાપમાં આવી શક્તિ રહેલી છે અને પ્રતિક્રમણ એ પણ પશ્ચાત્તાપની એક પ્રક્રિયા-સાધના છે. પ્રતિક્રમણ કરતી વખતે, ચંદનબાળા અને મૃગાવતીશ્રીના પ્રતિક્રમણનો આદર્શ આપણે સૌ યાદ રાખીએ અને એ આદર્શ સમીપ જવા અને તેટલા પ્રયત્નો કરીએ.

(અનુસંધાન પાના નંબર ૧૨૨ નું ચાલુ)

આત્મસાત કરીને આપણા ભૂતકાળમાં ડોકિયું કરીને શોધવાનું એ છે કે આખા વર્ષમાં આપણે કેટલી ભૂલો કરી? એ ભૂલોને સુધારવા આપણે પ્રયત્ન કર્યો કે એ ભૂલો ચાલુ રાખી! આપણે કેટલીયવાર સામી વ્યક્તિને સાફ લગાડવા અસત્ય બોલ્યા! આપણી એ ટેવ ચાલુ છે કે એમાં કોઈ સુધારો થયો! પારકાને ઉપદેશ દેવામાં આપણે આપણું પાંડિત્ય દેખાડીએ છીએ પણ આપણે આપણા જીવનમાં આચરણમાં એ પાંડિત્યનો કેટલો સદુપયોગ કર્યો? આ બધા વિચારોનું વારંવાર ચિંતન, મનન કરવાથી આપણો આત્મા વધુ સજાગ બને છે અને સંવત્સરીના દિવસે ક્ષમાપના આપવાને સુપાત્ર બને છે.

સંવત્સરીનો દિવસ એટલે ક્ષમાપનાનો દિવસ. આ દિવસે સૌ કોઈ એક બીજાને ક્ષમા આપે છે આ ક્ષમા ઉપરછલ્લી રીતે નહિ પરંતુ કોઈ પણ સાથે વૈર વિરોધના પ્રસંગો ઉભા થયા હોય તો એ યાદ કરી સંવત્સરીના આગલા દિવસે તેને ત્યાં જઈ અંતરના સાચા પશ્ચાત્તાપ સાથે તેને સમા આપી આપણા આત્માને આરાધક બનાવીએ.

સંગમ દેવતાએ પ્રભુ મહાવીરને હેરાન કર્યા, હુઝ આપ્યું છ છ માહિના સુધી અનેક કષ્ટો

આપ્યા. અને પ્રભુએ એ વેદના સમતાથી સહન કરી. પ્રભુએ એકજ વિચાર કર્યો. “હું સહન કરીશ તો શુદ્ધ ધર્મશ અને મારા અનંત કર્મો ખપી જશે” પ્રભુની અપાર ક્ષમા અને સમતા જોઈ સંગમ પ્રભુના ચરણે પડ્યો અને કહ્યું “પ્રભુ મને ક્ષમા કરો, આપને મેં બહુ સંતાપ્યા છે. કંઈક યાતનાઓ આપી છે. જો આપ ક્ષમા નહિ કરો તો કોણ ક્ષમા કરશે?” પ્રભુની આંખમાંથી દડ દડ આંસુ આવ્યા, એ કારણે કે સંગમની કેવી ગતિ થશે? એને મારા નિમિત્તે કેટલા પાપ કર્મો ખાંધ્યા! આપણે પણ આપણા જીવનમાં આવી ક્ષમાને સમતા અપનાવીએ તો!

એજ પ્રમાણે ખંધક મુનિની જ્યારે ચામડી ઉતરાડાતી હતી ત્યારે ખંધક મુનિના આત્મામાં ક્ષમા અને સમતાનો સાગર હિલોળે ચઢ્યો હતો. એમને વેદના ઘણી થતી હતી. પણ અંતરમાં ક્ષમાનો સાગર હતો. તેથી તે વેદના શમી ગઈ અને વેદતાનો રંગ સહન શીલતામાં ઘૂંટાતો રહ્યો અને એમાંથી એમને કેવળ જ્ઞાનનો પ્રકાશ પ્રગટ્યો.

આપણે સૌ આવી રહેલા પર્થુપણ પર્વના દિવસોમાં ક્ષમા રાખી જ્ઞાનનો પ્રકાશ મેળવીએ અને સંવત્સરી પર્વના દિવસને આરાધક બનાવીએ

પરિમિત કરીએ પરિગ્રહને !

લે : ડા. ભાઈલાલ એમ. બાવીશી M. B. B S. પાલિતાણા

‘પરિગ્રહ પાપનું’ મૂળ છે’ એ હકિકત શાસ્ત્રોએ પોકારી પોકારીને કહી છે, સંસારમાં સંતો, મહંતો અને સંસારીઓએ એનું સમર્થન કર્યું છે, વ્યવહારમાં પણ ધન, જમીન કે બીજી બાબતોના સંઢર્ભમાં પરિગ્રહના પાપમય પરિણામો રૂપ કલેષ-કંકાસ, મોહ-મમતા, રાગ-દ્વેષ, ટંટા-ક્રિસાદ, આદિ સંઘર્ષો જ્યાં ત્યાં નજરે ચડે છે, પરિગ્રહ પાંચમું પાપ સ્થાનક હોવા છતાં, પાંચેય પાપ-સ્થાનકોના પિતા સમાન જણાય છે, જે સંસારમાં -વ્યવહારમાં ઠગલે ને પગલે જોઈએ છીએ અનુભવીએ છીએ, ચીજ વસ્તુઓ મેળવવા. સંગ્રહવા અને વધારવાની વૃત્તિ વધતાની સાથે જ કોઈને દબાવી-ફાટીને કે મારી-જુડી. રાગ-જુહુ’ બોલી કે ખોટું ખટપટ કરી, ચોરી-ચપાટી કરી કે કાળાં ઘોળાં કરી, માલ-મલકત કે ધન-જમીન મેળવવા માનવી રચ્યો-પચ્યો રહે છે. એવી અન્યાય-અનિતિની અને વગર મહેનતની સંપત્તિ ભેગી થતાં મળી જતાં માનવી વૈભવ-વિલાસને પથે વળે છે, ધાજ શોખમાં રચે છે, વ્યસની બની શરાબ દીચે છે, અને પરસ્ત્રી-લપટ બની વ્યભિચારાદિ સેવવા સુધી ઉતરી જાય છે. આ રીતે ધન દોલતની લાલસામાં અને મોજશોખના સાણસામાં ફસાતા માનવી અવનતિ-અધોગતિની ગતિમાં ગમડી પડે છે. પછી તો એ ક્યાં જઈ અટકશે એની કદપના દરવી પણ મુશ્કેલ છે-દુઃખદ છે, ત્યારે પરિગ્રહ પાપનું’ મૂળ જ ને !

સંપત્તિ-સમૃદ્ધિ વધતાં અને મન વાંછિત મોજ-શોખ મળતાં, માનવી વિચારક ને સમજદાર ન હોય તો મન, વચન, કાયાથી ચળવા લાગે છે, પાપ-રસ્તે વળે છે, એના વિચારો વિકૃત-હલકટ બનતા જાય છે, સ્વચ્છંદી રીતે વર્તવા ને નિય-નબળાં કામો કરવા પ્રેરાય છે. વિચારોમાં સ્વચ્છંદ આવતાં અને મન વિકારી બનતાં, ‘મન એવું

વચન’ એ ન્યાયે એની વાણી પણ વિચિત્ર ને વિકૃત બની જાય છે. ગમે તેવી ગલિય ભાષા બોલતાં કે જેને તેને ગમે તેમ સંબોધતા અચકાતો નથી. વિવેક છોડી જાય છે, વિનયનું ભાન રહેતું નથી આમ મન-વચનમાં શિથિલતા આવતાં, કુમળી કાયાને પણ સ્પર્શે ને ! એટલે એ જાતજાતના ને ભાત ભાતના સુંદર ને આકર્ષક આભૂષણો પહેરવા ને રંગ-બેરંગી વેશભૂષા સજવા લલચાય છે-લાગી જાય છે, પછી તો ધન-સંપત્તિના મદમાં વિષય-લંપટ ને વ્યસની બની વ્યભિચાર તરફ વળે છે.

આમ સામાન્ય માનવી પરિગ્રહ વધતાં, મન, વચન કાયાથી વિકૃત બની નીચી કક્ષાએ ઉતરી જાય છે અને કર્મ-બંધન કરતો સંસારની બ્રમ-જાળમાં ફસાય છે. આવી છે ભૂ-ભૂલામણી ‘પરિગ્રહ’ના પ્રતાપ ને પ્રભાવની ! સંસારની આટી-ધુટીમાં અને માયાની મોહજાળમાં ફસાતા આત્માને પછી ઉગરવાનો આરો-વારો ક્યાં રહ્યો ? પરિણામે પરિગ્રહના આવા બ્રામક ફંદામાં ફસાતો આત્મા કર્મોના કેદખાના-કારાવાસમાં એવો તો જકડાય છે કે પછી એને મુક્ત થવા છટકબારી શોધવી-મળવી મુશ્કેલ બની જાય છે, પછી તો એને માટે એકજ ઉકેલ-ઉપાય રહે છે—કે પોતે ધીમે ધીમે પરિગ્રહને પરિમિત કરે, જરૂરીયાત સિવાયની ચીજો મેળવે નહિ કે વધારેનો પરિગ્રહ શુભ માર્ગે વાપરી નાંખે, અને છેવટ પરિગ્રહથી સર્વથા મુક્ત બને તો જ મોક્ષની મજલ પ્રાપ્ત એના પગરણ મંડાય અને પુણ્ય-પથે પ્રયાણ શક્ય બને !

આવી રહેલા પર્વાધરાજ પર્યુષણના સંઢર્ભમાં અનુષ્ઠાનો-પાપસ્થાનકો, મહાવ્રતો ને આજીવ્રતો, તપશ્ચર્યા ને દન-ચર્યા આદિ અંગે અમારા ‘સામયિક-મંડળ’માં ધર્મ-ચર્યા નિકળતાં આવી

પરિમિત કરીએ પરિગ્રહને !]

[૧૨૭

આવી તાર્કિક વિચારણા ચાલી પણ એને સ્પષ્ટ ને સરળ કરવા અમારા પંડિતજીએ વચ્ચે પડતાં કહ્યું “મિત્રો, પરિશ્રદ્ધ માનવીને સંસારમાં ને વ્યવહારમાં નિયમ-નબળાં કામો-કુકર્મો કરાવે છે અને આખરે આત્માને અધોગતિએ પહોંચાડે છે. પણ જો શ્રદ્ધાળુ-સમ્યક્ત્વી અત્મા જો સમજે અને આત્માની ઉન્નત ઇચ્છા તે ‘પરિશ્રદ્ધ જે પાપનું મૂળ છે’ એને ઓછા કરે, પરિમિત બનાવે અને આખરે એમાંથી મુક્ત અને તો એ તરી નય-તોજ સંસારમાં એ શાંતિ સમતા પામે અને આત્મા ઉચ્ચ કક્ષાનો અધિકારી બની જાય! આ પ્રશ્ન એક પૂ. શુરુદેવ પાસેથી સાંભળે. સુદર દૃષ્ટાંત તમને કહું તો આ ચર્ચા રસપ્રદ બનશે” અને પંડિતજીએ એ દૃષ્ટાંત રસભરી શૈલીમાં રજુ કર્યું.”

‘શેત્રુંજી નદીને તીરે, એક પ્રસિદ્ધ નગરના ઉપાશ્રયમાં એક સાર્વત્રિક સંત પુરુષ મુનિ સચ્ચિ-નંદવિજય પધાર્યા છે. મહદશે સમાધિને ધ્યાનમાં મસ્ત રહે છે. નિષ્પરિશ્રદ્ધી ને નિર્મળ છે. જ્ઞાની ને ધ્યાની છે. પરગજુ ને પરાંપકારી છે. પ્રસંગે બોધ પણ આપે છે.”

પંડિતજી અમારી રસવૃત્તિને ચકાસવા જરા અટક્યા પરંતુ અમેને બધાને એક ધ્યાને સાંભળતા જોઈ આગળ ચલાવ્યું- “આ મુનિશ્રીની ખ્યાતિ સાંભળી નગરશેઠ ધનંજય જેને ધર્મની લગની લાગી છે. અને મુક્તિની મસ્તી સમજાઈ છે તે આ મુનિશ્રી પાસે વારંવાર આવે છે અને એમના ઉપદેશનું અમૃત પીતાં સંતોષ અનુભવે છે. એક દિવસ થોડું રહસ્ય સમજવા ધનંજય શેઠ મુનિશ્રી સચ્ચિદાનંદ વિજયજી પાસે આવ્યા અને વંદન કરી પૂછી રહ્યા-‘પૂજ્યશ્રી, આપના ઉપદેશમાં આપ જ્યારે ત્યારે કહો છો કે ‘પરિશ્રદ્ધ’ ત્યાગ-વાથી આત્મા શાંતિ, સમતાને સચ્ચિદાનંદ અનુભવે છે. આપની એ વાત મને ગળે ઉતરી ગઈ એટલે મેં સર્વસ્વ છોડી દીધું. ધન-સંપત્તિ ને માલ-મિલકત બધી છોકરાંઓને સોંપી દીધી. માત્ર

ધોતી ને કક્કની પહેરવા રાખી છે, ઇંદ્રિયો પર પણ કાળુ જમાવ્યો છે. ખાવા પીવાનો રસ નથી ને મોજ માણવાની ઇચ્છા નથી, બંગલો છોડી બાગીમાં એક નાની ઝુંપડીમાં રહું છું ને ધર્મ-ધ્યાન કરું છું. છતાં મને કેમ શાંતિ નથી મળતી? આત્મા અશાંતિ ને અસંતોષ અનુભવે છે, દિલમાં સમતા ને સમભાવની અનુભૂતિ થતી નથી, કેમ એમ શુરુદેવ?’

મુનિશ્રીએ ધનંજય શેઠની મુખ મુદ્રા નિહાળી, એની વિચાર શ્રેણી ચકાસી ગંભીરતાથી પ્રત્યુત્તર આપ્યો- ‘મહાનુભાવ, તમે દેખીતી રીતે તો બધું છોડ્યું છે. બહારથી પરિશ્રદ્ધ મુક્ત દેખાઓ છો પરંતુ અંતરમાં પરિશ્રદ્ધથી રંગાયેલ તમારી વૃત્તિ હજી સર્વથા મુક્ત નથી. જેમ તેલ ભરેલી તપેલીને ગમે તેટલી સાફ-સુફ કરીએ છતાં થોડી ચીકાશ એને ચોંટી રહે છે. તેમ તમે બધો પરિશ્રદ્ધ, માલ-મિલકત ને ધન-સંપત્તિ, છોડવા છતાં હજી તમારા દિલમાં એવી વૃત્તિ ડોકીયું કરી રહી છે કે કદાચ છોકરાંઓ બધી સોંપેલી સંપત્તિ અને આપેલું ધન નહિ સાચવે? ઉઠાવી દેશે? ફના કાંતિયા કરશે? તો પછી મારી કરી કમાણી...? આવી પરિશ્રદ્ધ પાછળની રજમાત્ર પણ વૃત્તિ જ્યાં સુધી તમારા દિલ-દિમાગમાં વસે છે ત્યાં સુધી તમે પરિશ્રદ્ધ પૂરે ત્યાગ્યો નથી. તો પછી તમને શાંતિ-સમતા સચ્ચિદાનંદ ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય? માટે મહાનુભાવ ઘર-ખાર, કુટુંબ-કબીલો ને ઝુંપડી પણ ત્યાગી અહિં મારી પાસે ભોંય-પથારી ને લુખી રાટી અનુભવવા આવી બઝો.... તો પરિશ્રદ્ધ-વૃત્તિ સર્વથા દૂર થતાં શાંતિ, સમતા, સમભાવ, નિર્લેપતા, નિર્મમત્વ, અને આખરે સચ્ચિદાનંદ-આત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થશે. મહાનુભાવ, પરિશ્રદ્ધ ત્યાગવો એટલે બહારથી દેખાવમાં છોડવો એમ નહિ પરંતુ સર્વથા મનથી અંતરથી પણ મુક્ત થવું...’ પૂરું કરતાં મુનિશ્રી ધનંજય શેઠના બહિરંતર ભાવો નિહાળી રહ્યા. અને ધનંજય શેઠ આંખમાં અશ્રુ સાથે ઉભા થયા અને

મહાગઠ કંઠે કહી રહ્યા-“ધન્ય ગુરુદેવ, તહમે અ જે મને સાચુ જ્ઞાન કરાવ્યું બધું છોડવા છતાં જ્યારે જ્યારે આસક્તિ અડપણું કમી કરતી હતી હવે પૂજ્યશ્રી, આપના પાસે જ દીક્ષા લઈ આસક્તિને અપરિશ્રદ્ધી બનવા પ્રયત્ન કરીશ અને શેઠ સંકલ્પ કરી ઘર તરફ ગયા.”

પંડિતજીએ દૃષ્ટાન્ત પૂરું કરતાં અમને સાર સમજાવતાં કહ્યું-“માટે, મિત્રો, આપણે સંસારી વ્યવહાર રૂબ્યા જીવડા કદાચ પરિશ્રદ્ધિને સર્વથા ત્યાગ ન કરી શકીએ તો છેવટ પરિશ્રદ્ધિને પરિમિત કરીએ-આસ જરૂરીયાત પૂરતો જ રાખીએ તો શાંતિ-સમતા ને મુક્તિની વાટ આપણને આખરે સાંપડશે જ. માનવી સમજે વિચારે તો એની જીવનની જરૂરીયાતો ઘણીજ વૃત્તિજ જરૂરીયાતો

વધારી દે છે. આ છે અપરિશ્રદ્ધિવાદ જેનું દર્શનનો સાચો સામ્યવાદ છે એ પ્રભુ મહાવીરનો. આજના યુગનો કહેવાતો સામ્યવાદ ચીન-રશિયાનો સામ્યવાદ દુનિયાને કદી સુખી નહિ કરે, ઉલટો વિખવાદ, વેર-ઝેર, મતભેદ-મનભેદ વધારશે અને જગતમાં અશાંતિ અસમાનતા વધશે. માટે જ આજે જગતના ડાહ્યા પુરુષો ભગવાન મહાવીરના અપરિશ્રદ્ધિને જ ખી રહ્યા છે.” પંડિતજીનો વાણી પ્રવાહ અટકતાં “અપરિશ્રદ્ધિના આજુવતની સાચી સમજણ અમને લાધી અને એ દિશામાં આગળ વધવા અમે સંકલ્પ કર્યો કે આવી રહેલ પર્વાધિરાજ પર્યુષણના પર્વ-દિનોમાં મન-ચયન ને પરિશ્રદ્ધિને પરિમિત કરીએ.

“શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ” પાલિતાણા

[હેઠ એ હીસ : અમદાવાદ]

શાખા : પાલિતાણા]

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ અમદાવાદની શાખા-પાલિતાણા ખાતે, શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર તીર્થધિરાજ શ્રી શત્રુજય ત્રિરાજની પવિત્ર છયામાં બિરાજમાન પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોને જરૂરી સગવડોની સુવિધાઓ કરી આપી સેવા ભક્તિનો લાભ લઈ રહેલ છે. બે વર્ષથી ‘શ્રમણ વૈયાવચ્ચ’નું ઉપરનું કામ વ્યસ્થિત ચાલુ છે. જેમા દવા વગેરે દરેક પ્રકારની સુવધા આપવામાં આવે છે. હાલ માસિક પંદરસો રૂપિયાનો ખર્ચ આવે છે.

સર્વે સાધર્મિક ભાઈ-બહેનોને પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી-મહારાજોની યોગ્ય રીતે વ્યવસ્થિત અને સમયસર વૈયાવચ્ચ દ્વારા સેવા-ભક્તિનો લાભ મળે એ માટે આ સંસ્થાને યોગ્ય સહકાર આપવા વિનંતી કરીએ છીએ. સહાય માટે મળેલી રકમની સત્તાવાર પહોંચ પાવતી આપવામાં આવે છે.

જરૂરી સલાહ સુચનો માટે સંસ્થાની ઓફિસની મુલાકાત અથવા પત્ર વ્યવહાર કરવા વિનંતી છે.

શ્રી લાલભાઈ એલ. પરીખ

અંચાલક

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ

(ડ-ઝોડીસ)

પરીખ મિલ્કીમ-એલીસાધીજ

અમદાવાદ-૬.

બિ સેક્રે

શ્રી ડા. ભાઈલાલ એમ. બાવીશી-પ્રમુખ

શ્રી સોમચંદ ડી. શાહ-મંત્રી

શ્રી કપુરચંદ આર. વારૈયા-સહમંત્રી

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ શાખા

કે. મગન મોદીની ધર્મજાળા. પાલિતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)

પરિમિત કરીએ પરિશ્રદ્ધિને !]

[૧૨૬

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

શ્રી મોતીચંદ કાપડિયા ગ્રંથમાળાના પ્રકાશનો

- (૧) અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ : આચાર્ય શ્રી મુનિ સુન્દરસૂરિ મહારાજ
ભાષાંતર તથા વિવેચન કર્તા : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
છઠ્ઠી આવૃત્તિ * કિંમત રૂા. ૮-૦૦ * ટપાલ ખર્ચ અલગ
- (૨) જૈન દષ્ટિએ યોગ : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
ત્રીજી આવૃત્તિ * કિંમત રૂા. ૪-૦૦ * ટપાલ ખર્ચ અલગ
- (૩) શ્રી આનંદધનજીનાં પદો : ભાગ પહેલો : અપ્રાચ્ય
વિવેચન કર્તા : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
- (૪) આનંદધન-ચોવીશી : વિવેચન કર્તા : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
સંપાદક : શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ
કિંમત રૂા. ૮-૦૦ * ટપાલ ખર્ચ અલગ
- (૫) શ્રી આનંદધનજીનાં પદો : ભાગ બીજો
વિવેચનકર્તા : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા
સંપાદક : શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ
કિંમત રૂા. ૧૦-૦૦ * ટપાલ ખર્ચ અલગ

卐

જૈન આગમ ગ્રંથમાળાના ત્રણુ વિશિષ્ટ પ્રકાશનો

- (૧) ગ્રંથાંક ૧ : નદિસુત્તં અણુયોગદ્વારાઈં ચ
પૃષ્ઠ સંખ્યા ૭૬૨ * કિંમત ચાલીસ રૂપિયા
- (૨) ગ્રંથાંક ૯, ભાગ ૧ : પળવણાસુત્તં
પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૦૨ * કિંમત ત્રીસ રૂપિયા
- (૩) ગ્રંથાંક ૯, ભાગ ૨ : પળવણાસુત્તં
પૃષ્ઠ સંખ્યા ૬૩૨ * કિંમત ચાલીસ રૂપિયા

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગણ્ઠ કાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, પાલડી બસ સ્ટેન્ડ સામે, અમદાવાદ ૬

પ યુ પ ણા પ વ

મહાન આત્મશુદ્ધિના આ પર્વમાં, અધ્યાત્મ રસિકતા કેટલી વધે છે અને આત્મકલ્યાણ પ્રત્યેની પ્રગતિ કેટલી આગળ વધે છે. એને તોલ કરવાની ખાસ જરૂર છે. મત-નિયમ-જપ-તપ ઉપવાસ આદિની પ્રવૃત્તિઓ દરેક સ્થળે સારા પ્રમાણમાં આરાધાય છે. પણ તેમાં તેનું આંતરિક લક્ષ બહુ અલ્પ જોવામાં આવે છે. બહુધા દેખાદેખી અને કાંઈ ન કહીએ તો જૈન તરિકે લજવાવું પડે એજ આશય મુખ્યત્વે જોઈ શકાય. ખાકીતો આ મહાન પર્વાધિરાજ પયુષ્ણ પર્વનો સમય એ તો આત્મા ને ઉજ્જવળ સ્થિતિ એ લઈ જવામાં અને સ્વ-સ્વરૂપનું ભાન કરાવવા માટેનો અણુમોલ સમય છે. કયાં આપણા ઉપવાસ અને કયાં આપણી ક્ષમાપના. ખરી રીતે આત્માની સમીપે વસવું એટલે કે સઘળી બાદ્ય અને સાવધ પ્રવૃત્તિઓ ત્યાગી જે દિવસે ઉપવાસ હોય તે દિવસે આંતરિક નિરીક્ષણ કરવાને બદલે, નકામો વખત વેડફી નાંખી, દિવસ પૂર્ણ કરવો ઇતિ કર્તવ્યતા અને ઉપવાસ કર્યાનો સંતોષ અનુભવાય છે. કયાં મહાવીર પ્રભુની નિષ્કૃષ્ટ વૃત્તિ અને કેવા સખત અલિગ્રહવાળા તેમના ઉપવાસ. અને તેવી સ્થિતિમાં પણ ખમવા પડેલા અનેક પ્રાણાંત ઉપ-સર્ગો છતાં પણ મનની અને આત્માની શાંતિમાં જરાપણ બદલ નહીં. ફક્ત એકજ લક્ષ્ય અને તે પણ આત્માનું જ.

આપણા અત્યારના એક, બે, ત્રણ, આઠ, પંદર અગર માસખણે જુઓ તો સ્થિતિ તો જે હતી તેની તેજ રહે છે. જરાપણ આગળ વધવાનું પ્રાયે જોવામાં આવતું નથી. આજ પર્વના દિવ-સોમાં ક્ષમાપનાને બદલે જુના વૈરો અને આંતરિક કલેશે જાગ્રત થાય છે. અને દ્રેષભાવ વધારે છે. ઉપર ઉપરથી ક્ષમાપનાના બાદ્ય ભાવો ભજવી ખનાવાય છે. અસ્તુ આ બાબતમાં ઘણા સુધારાને

લખક :- ડા. વલ્લભદાસ મહેતા-મોરબી.

અને સાચી સમજણને અવકાશ છે ઉપદેશકોનું એ ખાસ કર્તવ્ય છે. કે અનુયાયીઓને અંધ ભક્ત ખનાવવા કરતાં આત્માની સાચી સમજણ માટે સાચી સમજણ મળે તેવો ઉપદેશ કરે પણ અધેરુ બંધા મીલે, છુટે કોન ઉપાય કર સેવા નિર્થકી

તો ઝટપડ દીયે છુડાય". એના જેવું છે.

દ્રવ્યાનુયોગનો વિષય આત્મ સાધનને માટે તેમજ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ ને માટે જેટલો ઉપયોગી છે, તેટલો જ ઠીન છે. ભલે ભલા વિદ્વાનો અને મહાનુભાવોનો તેમાં સાચુ પ્રવેશ પણ થઈ શકે તેમ નથી. ખૂબ ખૂબ વાંચી ખૂબ ખૂબ વિચારવા છતાં પણ ગુરૂમલ વિના તે વિષય સહેલાઈથી સમજી શકાય તેમ નથી.

પયુષ્ણ આરાધના:-

પયુષ્ણના આઠ દિવસ નીચે દર્શાવેલ કાર્યક્રમ રાખવો એકાંત સ્થળમાં, પ્રભાતે:-

(૧) દેવગુરૂની ઉત્કૃષ્ટ ભાકતવૃત્તિ એ અંતરાત્મ ધ્યાન પૂર્વક બે ઘડી થી ચાર ઘડી સુધી ઉપશાંત મત.

(૨) સૂત્રોનું અધ્યયન, શ્રવણ મધ્યાહને કરવું.

(૧) ચાર ઘડી ઉપશાંત મત (૨) 'કર્મશ્ચંદનું' અધ્યયન શ્રવણ. સદ્ગ્રંથો આદિનું વાચન કરવું. સાયકાળે. (૨) ક્ષમાપનાનો પાઠ (૩) બે ઘડી ઉપશાંત મત (૩) કર્મ વિષય ચર્ચા.

રાત્રી ભોજન સર્વ પ્રકારનાનો સર્વથા ત્યાગ બને તો ભાદ્રપદ પૂર્ણિમા સુધી એક વખત આહાર ગ્રહણ. સંવત્સરી ના દિવસે ધી, દૂધ, તેલ, દહી, નો પણ ત્યાગ. ઉપશાંત મતમાં વિશેષકળ નિર્ગ-મન. બને તો ઉપવાસ ગ્રહણ કરવો લીલાતરી સર્વથા ત્યાગ. પ્રદ્યય અઠો દિવસ પાળવું, બને તે ભાદ્રપદ પુનમ સુધી.

ધી માસ્ટર સિલ્ક મિલ્સ પ્રાઇવેટ લિ. ભાવનગર

સૌરાષ્ટ્રની અગ્રગણ્ય મીલની સુંદર, આકર્ષક અને રંગબેરંગી જાતો

☞ ટેરીવીસ્કોસ શર્ટીંગ

☞ ટેરીવીસ્કોસ સાડી

☞ ટાફેટા

☞ બ્રોડકેઝ

☞ ગોલ્ડસીલ્વર

☞ સાટીન પ્યાસ

☞ પરમેટા

☞ એસેટેડ સાટીન ફલાવર વગેરે.

માસ્ટર ફેબ્રીકસ વાપરો
તે વાપરવામાં ટકાઉ છે

માસ્ટર મીલની ઉપરની બધી જાતો માસ્ટર મીલની રીટેઇલ શોપમાંથી મળશે

સ્થળ : — માસ્ટર મીલ પાસે

માસ્ટર મીલ રીટેઇલ શોપ

: મેનેજીંગ ડીરેક્ટર :

ર મ છુ ડ લા લ લો ગી લા લ શા હ

તાર : MASTERMILL

ફોન : ૩૨૪૩

તૃષ્ણા અને તૃપ્તિ

લે. ઓંકારશ્રીજી

જગતની અંદર જ્ઞાનીઓએ અનંતી વસ્તુઓ ધણી કથન કરેલી છે તેમાં કેટલીક વસ્તુઓ આત્માનું પોષણ કરનારી છે, જ્યારે કેટલીક વસ્તુઓ આત્માનું શોષણ કરનારી છે. અનંત જ્ઞાન અનંત દર્શન, અનંત ચારિત્ર એ આત્માને મુક્તિના દ્વાર છે; જ્યારે અનંતી ક્ષુધા, અનંતી તૃષ્ણા આત્માનું શોષણ કરે છે, નરકાવલિ દેખાડે છે.

તૃષ્ણા સમુદ્રના જેવી અતિગંભીર અને અગાધ હોય છે, જેમ સાગરનો પાર પામવો દુષ્કર છે, તેમ તૃષ્ણાનો અંત આણવો અતિ દુષ્કર છે. તૃષ્ણા એ એક જાતનો મનનો પરિવ્રહ છે. પ્રાણી મન વિચારો મિનારાઓ દ્વારા અનેક પ્રકારની ઈચ્છાઓ રચે છે, પરંતુ તે મિનારાઓના ઝુનોરથો ક્યારેક જ પૂર્ણ થાય છે. છતાં જીવ મનથી ઉપાજન કરેલી તૃષ્ણાઓ દ્વારા અનેક પ્રકારના કમખંધનો ઉપાજન કરે છે.

જગતની બીલી હરીયાળી પૃથ્વી ઉપર રાજ-ગૃહી નામની ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ રૂપ ચાર પુરૂષાર્થથી સમૃદ્ધશાલિની નગરી હતી. તે નગરીમાં ચારે વર્ણના લોકો પોતાના જીવનમાં સંતોષ, શાંતિ સમતાનો ત્રિવેણી સંગમ સાધીને સુખ પૂર્વક રહેતા હતા.

યથા રાજ તથા પ્રજા એ પ્રમાણે રાજ સ્વયં પોતાના કાર્યમાં રત રહે. ન્યાય નીતિથી રાજ્યનું

પાલન કરતો હતો. એટલે પ્રજામાં પણ પોતાની ફરજનું પાલન કરવાના સંસ્કાર સિચાયા હતા.

આ સમૃદ્ધિશાલીની નગરીમાં શ્રેણિક રાજા રાજ્ય કરતો હતો. રાજા શ્રેણિકને ધર્માનુરાગિણી પત્નિ તથા શીલાવંકારથી સુશોભિત ચેલ્લણા નામે રાણી હતી રાણી ચેલ્લણા હર્મેશા ગુણાનુરગિણી હતી. રાણી ચેલ્લણા ગર્ભવતી થાય છે, ત્યારે તેના મનમાં અશુભ દોહલો પ્રાદુર્ભવ થાય છે. તે દોહલાને અનુસારે રાણી હર્મેશ ચિંતાતુર રહે છે. અને તેથી તેના દેહનું પોષણ ને બદલે શોષણ થાય છે. એક વખત રાજા પોતાની અતિ પ્રિય પત્નિ રાણી ચેલ્લણાને પ્રસન્ન કરે છે કે 'રાણી, તમે હમણાં ઘણાં ચિંતાતુર દેખાવ છો, તેનું શું કારણ? જે કંઈ પણ કારણ હોયતે વિના સંકેતે જણાવો;

રાણી મનમાં મૂંઝાય છે. આ મૂંઝવણ વાણીથી અનિર્વાચનીય છે. કથન કરવી નિર્ધારક છે પરંતુ જ્યારે કંઈ પણ મા વી બીજાના દુખને અંતરથી દૂર કરવા ઈચ્છે છે, તથા લા ણી । પ્રવહર્થ, પ્રેમના આવેશથી જ્યારે બીજાને પૂછે છે. ત્યારે અ ય વ્યકત પોતાના મનના ભાવો ઈચ્છે એવા અનિચ્છાએ વ્યકત કરે છે. રાણીએ પણ રાજાની લાગણીથી વિવશ બનીને પોતાના મનમાં ઉદ્ભવેલો દોહલો રાજાની આગળ કહ્યો. રાજાએ તે

તૃષ્ણા અને તૃપ્તિ]

સાંભળીને કહ્યું કે 'પાત્રસો મંત્રીઓનો સ્વામી બુદ્ધ નધાન અઘ્યકુમાર તેનો ઉપાય કરશે. દેવી! તમે જરા પણ ચિંતન કરો'. જીવનમાં પ્રાદુર્ભૂત થયેલી ઇચ્છા, તૃષ્ણાઓ જ્યાં સુધી પૂર્ણ થતી નથી, ત્યાં સુધી પ્રાણીમાત્ર ચિંતિત હોય છે. શરીરની શક્તિઓ ક્ષીણ થાય છે. મન દીન બને છે. અભયકુમાર દોહલો પૂર્ણ કરે છે.

અનુક્રમે ગર્ભ પાવનનો સમય પરિપૂર્ણ થતા રાણી ચેલ્લણા પુત્રને જન્મ આપે છે. દુનિયામાં સંતાનનો જન્મ આપનાર માતાને જે આનંદ હોય છે, તે અકથનીય, અપરિમિત હોય છે. પરંતુ જ્યારે તે સંતાન સંતાપને કરનાર બને છે, ત્યારે માતાનું દુઃખ અપરિમિત બની જાય છે. રાણી ચેલ્લણા પણ દોહલાને અનુસાર બાણતી હતી કે આ પુત્ર પિતાનો ઘાતક થશે, પરંતુ આરાધક નહિ બને. આ કારણથી જન્મ થતાંની સાથે તેણે તે પુત્રનો ત્યાગ એને જંગલમાં મુકાવી દીધો. જ્યારે રાજાને ખબર પડી કે રાણીએ પુત્રને જંગલમાં છોડી દીધો છે. તો રાજા સ્વયં જંગલમાં જઈ વૃક્ષની નીચે તરછોડાયેલો, કુડાચી જેનો અગુઠો ખવાઈ ગયો છે. તેવા પુત્રને પોતાના અવાસમાં લાવે છે. આ બાલ પુત્રની આંગળી કુડાચીએ ખાધેલી હોવાથી તેનું નામ કોણિક પાડ્યું. કોણિકની ખવાય ગયેલી આંગળીમાં રસી થઈ ગઈ હતી, અને તેથી એને પીડા થતી હતી. એ પીડાને દૂર કરવા એ આંગળીને રાજા પોતાના મોઢામાં રાખતા હતા જ્યારે આંગળી રાજા મોઢામાં નાખતા ત્યારે કોણિક શાંત રહેતો. ખરેખર! સંસારની મહોદશા કેવા પ્રકારની છે? પ્રાણી માત્ર આ સંસારની મોહબળમાં કેવા ફસાયેલા છે? જે સંતાન ભવિષ્યમાં સતાપ કરનાર છે. એવા પુત્ર તરફ પણ પિતાનો દેવો વાત્સલ્યભાવ છે.

કોણિક અનુક્રમે યુવાવસ્થામાં આવે છે. તેના જીવનમાં તૃષ્ણાનો પાર નથી. તૃષ્ણાથી તૃપ્ત બનવા અત્માને જીવનમાં કયાંય શાંતિ હોતી નથી. જેમ

અગ્નિમાં ગમે તેટલા ઇંધન નાખીએ છતાં પણ અગ્નિ શાંત થતો નથી, તેમ આત્મમાં જે જે ઇચ્છાઓ થાય છે. તે તે ઇચ્છાઓ પૂર્ણ થાય છે તેમ તેમ ઇચ્છાનો અંત દૂર ને દૂર જતો જાય છે.

સમય જતાં કોણિકને રાજા થવાનું ગાંડપણ લાગ્યું. તૃષ્ણાએ તેનો પીછો છોડ્યો નહિ અને તે તૃષ્ણાને પરવશ બની તેણે કુદને કલક લગાડનાર ગોઝારું કૃત્ય કર્યું. પોતાના પિતાને બદીખાનામાં નાખ્યા; અરે, બદીખાનામાં પૂરવાથી સંતોષ ન થયો, તે હર્મેશ કોરડાના માર મરાવવા લાગ્યો અને ખાવાનું આપવાનું પણ બંધ કર વ્યું.

પુત્રની તૃષ્ણાનો અંત નથી, ત્યારે પિતાની તૃપ્તિનો અંત નથી. પિતા શ્રેણિકે પ્રભુ વીરના નામસ્મરણથી આત્માને વીર બનાવ્યો હતો. જીવનમાં આવતા અંયોગ અને વિયોગ વચ્ચે મધ્યસ્થભાવે ઊભા રહેવાનું સાર્થક એણે કેળવ્યું હતું. જ્યારે કંઠી બનેલા રાજા શ્રેણિકને કોરડા મારવા માટે નોકરો આવે છે. ત્યારે એ કહે છે; ભાઈ! તું મને કેરડા એવી રીતે મારજે કે જેથી તને જરા પણ દુઃખ થાય નહિ. મને કોઈ જાતની પ્રતિકૂળતા નથી. તને જેમ અનુકૂળતા પડે તેમ કરા આ છે. જીવનમાં કરેલી સાચી અરિહંતની આરાધના, ઉપાસના શુશ્રૂષાનુકૂળ, જીવનમાં ગમે તેટલી આરાધના કરીએ, પણ આવા કટોકટીના પ્રસંગમાં ક્ષમા, શાંતિ, ધીરતા રહે તે જ ખરી આરાધના કરી છે એમ કહેવાય. જીવનમાં હર્મેશ આરાધક બનવું, પણ કંઠી વિરાધક બનવું નહિ.

એક વખત રાજા કોણિક પોતાના પુત્રને અંકમાં બેસાડી ભોજન કરી રહ્યો હતો. પેતાની પત્ની તથા માતા સામે બેઠાં છે, ત્યારે કોણિકને પુત્ર પેશાબ કરે છે, તે પેશાબ રબળા ભોજનની થાળીમાં પડે છે. રાજા પત્ની અને માતાની સન્મુખ દષ્ટિ કરીને કહે છે, કે બેયું, મારો પુત્ર ઉપર કેટલા બધો પ્રેમ છે! ત્યારે તેની માતાને ભૂતકાળનું સ્મરણ થતાં એની આંખોમાં ઝળઝળવા

આવી જાય છે. અને પુત્રને ભૂતકાળ સંભળાવે છે. રાજમાતા ચેલ્લણા કહી છે કે હે પુત્ર! આલે પિતા જગતમાં નહિ મળે. આ સાંભળી કૌણિક પોતાની જાતને ધિક્કારે છે. ખરેખર ! મને ધિક્કાર થાઓ. જીવનમાં ઊઠેલીએ તૃષ્ણાએ મારા જીવનને કલંકિત કર્યું તૃષ્ણા અનંતી છે. તેનો ક્યારે પણ અંત થતો નથી. મારા જીવનમાં જેમ અપાર તૃષ્ણાએ વાસ કર્યો છે. તેમ મારા પિતાના જીવનમાં અપાર તૃષ્ણાનો વાસ છે. તૃષ્ણા એ રાગનું પોષણ કરનાર છે. તૃષ્ણા ત્યાગનું પોષણ કરનાર છે. કૌણિક ભોજન કરતાં ઊઠીને પોતાના પિતાને મુકત કરવા માટે જાય છે. ત્યારે રાજા કૌણિકના મનમાં એવી હાગણી થઈ આવી કે મારો પુત્ર મને મારી નાખવા આવે છે, તો હું મારા હાથે જ મરી જઈ તે વધારે ઉત્તમ છે. પુત્ર મારી નાખે તો લોકમાં કલંકિત બને, કર્મ બંધન થાય; તે

કરતાં હું મારી જાને જ મરી જઈ એમ વિચારી રાજા મનમાં સમભાવ ધારણ કરી, શત્રુ મિત્રને ખમાવી, ભગવાન વીરનું સ્મરણ કરી હીરો ચૂસી મૃત્યુની શય્યા ઉપર પેઠી જાય છે. પુત્ર કપુત થાય છે પણ માતા કુમાતા થાય નહિ. કૌણિક જાય છે, ત્યારે પિતાને મૃત્યુ પામેલા જોઈ મનમાં અત્યંત દુઃખી થાય છે, પોતાની જાતને ધિક્કારે છે. અને પિતાની સ્લાધા કરે છે. પિતાની આ તૃષ્ણા અને પુત્રની આતૃષ્ણાનું મૂલ્યાંકન ક્યારે પણ થીઈ શકે ખરું ?

તૃષ્ણા એ વિષ છે, તૃષ્ણા અમૃત છે. તૃષ્ણા હાલક છે, તૃષ્ણા શરક છે.

ઓંકારશ્રીજી મહારાજના
શિષ્યા જનંતપ્રભાશ્રીજી

શ્રી ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થાને મદદ કરો

અહિં સાના અવતાર મહાનુભાવો :

સવિનય વિનંતી કે : ગુજરાતના સાબરકાંઠા જિલ્લામાં ઇડર પાંજરાપોળ સંવત ૧૬૭૫ની સાલમાં શ્રીમદ્ જૈન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયલક્ષ્મીસુરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના સદ્ ઉપદેશથી સ્થપાયેલ છે. આ સંસ્થા સરકાર માન્ય તેમજ પબ્લીટ ટ્રસ્ટ નીચે રજીસ્ટર થયેલ છે. સંસ્થામાં હાલ ૫૦૦ ઉપરાંત જનવરો છે. અખેલ મુંગા જીવોના નિભાવ માટે કાયમી કંઈ ફંડ નથી. ફક્ત દાનવીરોની છુટી છવ ઇંચ મદદ ઉપર જ આ સંસ્થાનો મુખ્યત્વે નિભાવ થાય છે. આપને વિનંતી છે કે, આપ કૃણાભાવથી પ્રેરાઈ આ સંસ્થાને ઉદાર હાથે રોકડ, ઘાસ, કપાસીયા અને અન્ય મદદ મોકલી આ અસદ્ધ મોંઘવારીના સમયમાં મુંગા જીવોના નિભાવમાં સહાય કરશે અને પુણ્ય ઉપાજીત કરશે તેવી અભ્યર્થના.

મદદ મોકલવાનું ઠેકાણું :
શ્રી ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થા,
જીના બજાર
ઇડર. જી. સાબરકાંઠા

બાબુલાલ ડી. સુખડીયા
માનદ્ વહીવટદાર
માનદ્ વહીવટદાર
ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થા

તૃષ્ણા અને તૃપ્તિ

[૧૩૫]

શા પ રી આ

: બનાવનારા :

- બાજીસ
- લાઈફ બોટસ
- ટગ્ગ
- ફ્રેજ્ઝ
- પો-ટુ-સ
- સુરીંગ બોયઝ
- બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે.....

શીપ

બીલ્ડસ

અને

એન્જનીયર્સ

: બનાવનારા :

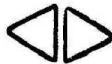
- રોલીંગ શટર્સ
- ફાયરયુફ ડોસ
- રોડ રોલર્સ
- બ્લીલ બેરોઝ
- રેફ્યુઝ હેન્ડ કાર્ટ્સ
- પેલ ફ્રેન્જોગ
- સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે.....

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ.

ચેરમેન :-શ્રી માણિકલાલ યુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર :-શ્રી અમૃતલાલ માણીલાલ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ એક્સિઝ અને શીપયાર્ડ
શીવરી ફાઈ રોડ,
મુંબઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

એન્જનીયરીંગ વર્ક્સ અને એક્સિઝ
પરેલ રોડ, ઠાસ લેન,
મુંબઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧/૬૨

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુંબઈ.

ફોન : ૩૬૫૦૬૭, ૩૭૪૮૬૩

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુંબઈ.

ત્યાગ

લેખક :- ઝવેરભાઈ બી. શેઠ બી એ

સ્વેચ્છાથી તજવું તેનું નામ ત્યાગ. ત્યાગ વિના વૈરાગ્ય ટકે નહીં. વૈરાગ્ય વિના વીતરાગ થવાય નહિં. વીતરાગ થવું હોય તો તેનો પાથો ત્યાગ છે. અને એટલેજ ત્યાગને જૈન ધર્મમાં પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું છે. પાથો વિના ચણતર થાય નહીં-ટકે નહીં.

માત્ર જૈન ધર્મમાં જ નહીં પરંતુ પ્રત્યેક ધર્મમાં ત્યાગનો મહિમા મોટો બત વવામાં આવ્યો છે, પરંતુ ત્યાગનો-ત્યાગ ભાવનાનો અમલ કરવામાં જૈન ધર્મ મોખરે છે એમ કહીએ તો અતિશયેકિત નહીં ગણાય.

આપણાં સાધુ-સાધ્વીગણના ત્યાગમય જીવન તરફ દૃષ્ટિપાત કરવામાં આવશે તો તેની પ્રતિતિ થશે

થોડા સમય પહેલાં એક મહારાજ સાહેબ તેના પંથના અનુયાયીઓના ગામમાં જઈ ચડ્યા. એ લોકોની માન્યતા એવી હતી કે જોતાંબર પંથના સાધુને આશ્રય આપવો કે તેમને કોઈપણ પ્રકારની સુવિધા આપવી તે પાપ છે. તેથી તેમને કોઈએ ઉપાશ્રયમાં કે અન્યત્ર પેસવા દીધા નહીં મહારાજ સાહેબ તો મહાન તપસ્વી, ત્યાગી, તેજસ્વી, અને શાંતમૂર્તિ હતા. તેમણે કોઈ ઉપર કોઈ ન કર્યો. એક શબ્દ ઉચ્ચાર્યો નહિં અનસન લઇને ધોમ-ધખતા તાપમાં તેઓ તો બેસી ગયા. માનધારીને

નવકારમંત્ર જપવા લાગ્યા. બે કલાક એ રીતે જ વીતી ગયા. પરસેવે તેઓ રેખાએ થઈ ગયા. કાયા તાપમાં તપીને તાંબા જેવી લાલ થઈ ગઈ. પરંતુ તેમના મનની સગતુલા-શાંતિ વધી.

આ રીતે પરેશાન થઈને તપ તપતા આ મહારાજ સાહેબની અસર ઈતર ધર્મીઓ પર થઈ. તેઓ મહારાજ સાહેબ પાસે જઈને હાથ જોડીને બેઠ્યા,

‘પૂજ્ય ગુરુદેવ! અમે જૈન ધર્મ પાળતા નથી. અહીંના તેરાપંથી ભાઈઓ કહાય તમને આશ્રય આપવા ન માગતા હોય તો વાંધો નહિ અમે તમને આશ્રય આપવા અને તમારી સઘળી સગવડ સાચવવા તૈયાર છીએ. માટે આપ અમારે ત્યાં પધારો. આપને વિના કારણ પડતું આ કષ્ટ અમારાથી જોઈ શકાતું નથી’.

એ સમયે મહારાજ સાહેબે પ્રત્યુત્તર આપ્યો, આપને ત્યાં આવાવામાં મને વાંધો નથી પરંતુ તેમ કરવાથી જૈન સાધુઓનું (ભલે તેઓ તેરાપંથી હોય) લોકદૃષ્ટિએ ખરાબ દેખાશે. માટે મને મક્કરો અને મને મારા ધ્યાનમાં લીન બનવા દો.

આ ઉત્તર સાંભળીને તેઓ સૌ સજ્જનો જતા રહ્યાં અને તેરાપંથીના આગેવાન સમક્ષ જનેલી હકીકત બહેર કરી. પરંતુ તેમણે તેમના વલણમાં

જરા પણ ફેર દર્શાવ્યો નહિ. પરંતુ યુવાનોને એમ લાગ્યું કે કંઈક ખોટું થઈ રહ્યું છે. ઇતર ધર્મીઓને મહારાજ સાહેબને આવકારે છે તો આપણે શા માટે નહિ? વળી આપણું સમાજમાં હલકું ન દેખાય તેટલા ખાતર તેઓએ ઇતરધર્મીઓની વિનંતિ સ્વીકારી નહિ.

યુવાનો ઉપડયા મહારાજ સાહેબ પાસે અને તેમને પોતાના ઉપાશ્રયમાં સ્થાન આપ્યું. તેમને માટે ગરમ પાણી કરીને વહોરાવવા માટે સ્ત્રીઓ તૈયાર નહોતી. તેમણે સમાજના આબાલવૃદ્ધને ઉપાશ્રયમાં આવીને પોતાની વાણી સાંભળવા બેલાવ્યા.

તેમની વાણીના અસ્ખલિત, પુનિત પ્રવાહમાં સૌને નવરાવ્યા-રસતરબોળ કરી નાખ્યા. એકાદ અઠવાડીયામાં તો તેમણે એવી જાદૂઈ અસર કરી કે તેરાપંથી અને ઇતર ધર્મના પ્રજાજનો મહારાજ સાહેબને ભગવાન સ્વરૂપ માનવા લાગ્યા લોકોની ગેરસમજ દૂર થઈ ગઈ.

આ સઘળો પ્રભાવ મહારાજ સાહેબની ત્યાગ ભાવના અને સમતાભાવનો હતો. મહારાજ સાહેબની ત્યાગ ભાવનાથી ઇતર ધર્મીઓ પ્રભાવિત થયા અને તેમને પોતાને પધારવા વિનંતિ કરવા ગયા. તેઓ સમજતા હતા કે અન્ય સાધુઓની માફક આ સાધુ મહારાજ ત્રાશુ કરતા નથી. કોઈ ચીજ કે પૈસાની માગણી કરતા નથી. તેમની ભાવના તો અન્યનું ભલું કરવાની - બીજાના આત્મોદ્ધારની છે.

વિજ્ઞાનના આ ઝડપી યુગમાં લોકોએ પૈસાની પાછળ આંધળી દોટ મૂકી છે લક્ષ્મીના ઉપાર્જન માટે તે ટાઢ, તડકો, વરસાદ, રાત કે દિવસ ભેતો નથી. પાપ કે પુણ્યની કોઈ તેણે ભેદરેખા રાખી નથી. ચેનકેન પ્રકારે પૈસો પ્રાપ્તકરવો તે તેની

નેમ છે. જ્યાં પૈસો મેળવવાની આટલી બધી તૃષ્ણા, ભૂખ, તાલાવેલી હોય ત્યાં ત્યાગ ભાવના જિંદી જ શાની રહે? એક મ્યાનમાં બે તલવાર સમાય ખરી?

કાળાખબર કરીને. સાચુજુઠું કરીને, દાણચોરીને વેપાર કરીને લોકો લખલૂટ ધન કમાય છે ખરા. પરંતુ તેમના જીવને શાંતિ નથી હોતી તેને ખબર નથી કે એક દિવસ, તેણે જમા કરેલ આવા પ્રકારની સઘળી મૂડી છોડીને તેને યમદેવના સંકળમાં સપડાવું પડશે. ત્યારે તેને તે ધનનો-સમૃદ્ધિનો પરાણે ત્યાગ કર્યાનો રંજ હૃદયમાં રહી જશે. તેના આત્માને અતૃપ્ત રહેશે. કદાચ તેને અતૃપ્ત આત્માં તરીકે જ્યાં ત્યાં ભટકવું પણ પડે.

ત્યારે શાંતિ-સુખ-આનંદ કોને? ત્યાગીને.

એકદા એક ગામડામાં એક વ્યાખ્યાનકાર આવેલા ભગવાનની આરતીનો ચડાવો થતો હતો. એક ઘરડા માણ હતો. તેની પાસે ખાસ મુડી નહોતી. બહારગામ નોકરી કરતો તેનો પુત્ર દરમહિને પૈસા મોકલતો અને માણ પોતાનો ગુબારો કરતો. તે દિવસે ભગવાનની આરતીનો ચડાવો ઘણો વધારે થયો. માણએ દંઢ નિશ્ચય કરેલો કે આજે તો ભગવાનની આરતી મારે જ ઉતારવી. તેમણે તેમનું પોતાની માલિકીનું ઘર આરતીમાં અર્પણ કરી દીધું. આરતીમાં પોતાનું સર્વસ્વ ત્યાગી દેનાર માણને લોકોએ મુરખ ગણ્યા પરંતુ ભગવાનને ખાતર સ્વેચ્છાથી સર્વસ્વ ત્યાગ કર્યાનો માણને અલૌકિક આનંદ પ્રાપ્ત થયો હતો અન્યને ખાતર, શુભ કાર્ય માટે જે માનવી યત્નચીત પણ ત્યાગ કરે છે તેને આત્માનો આનંદ જીવનના સુખ અને શાંતિ મળે છે લૌકિક અને પારલૌકિક પ્રગતિ માટે ત્યાગ અનિવાર્ય છે. પર્યુષણ પર્વમાં સહુ કોઈ ત્યાગનો મહિમા સમજે.

: લેખક :

અમરચંદ માવજી શાહ

તળાબ

ધમ્મો મંગલમુકિદ્, અહિંસા સંજમો તવો ।
દેવાવી તં નમંસંતિ, જસ્સે ધમ્મે સયા મણો ॥
દશવૈકાલિક સૂત્ર.

ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામીએ આત્મસિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા માટે આખી દ્વાદશાંગીનો સાર આ એક શ્લોકમાં આપી. હુથેળીમાં મોક્ષમાર્ગનું મંગળ દર્શન કરાવ્યું છે. સુધિજ્ઞાન દર્શાવું છે.

કહેવું પણ કરવું નહિ, નહિં સમજ્યા કંઈ સાર, વિના પરિશ્રમ શ્રુતનો, ફેગટ ઉપાડ્યો ભાર.

—અમર

આપણે હજારો શાસ્ત્રો વાંચીએ, મોટા બિરુદો ધારણ કરી, વિદ્વાન ગણાઈએ, પરંતુ તે સુજબનું જો જીવન અને કવનની એકતા ન કરીએ તો એ બધો બોલો ઉપાડવા સમાન છે. કર્તવ્ય પાલન એ ધર્મ છે

ભગવાને બતાવ્યા સુજબનું જીવન-જીવવામાં આવે. અહિંસા, સંયમ, તપરૂપ કૃતકૃષ્ટ ધર્મનું અંતર આત્મપણે નિત્ય સેવન કરવામાં આવે, તો સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થઈ, અખંડ આનંદમય શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરી શકે.

ધર્મ એ બબરૂ વસ્તુ નથી, કે તે પૈસા આપીને ખરીદી શકાય. એ તો આત્માનો પોતાનો ધર્મ છે, પોતાના ઉપયોગમાં ધર્મ છે, પરંતુ જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વ એટલે અવળી સમજણરૂપ બંધ અજ્ઞાન દશા હોય ત્યાં સુધી આ આત્મા સત્ય દર્શન પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. સ્વ. પરંતુ ભેદજ્ઞાન વિવેક એ સમ્યગ્દર્શન છે.

જ્યારે સમ્યક્ સમજણ થાય, પોતે કોણ અને આ બધું નાટક કોનું? અને શા માટે? એમ પોતાને અંતરમાં ભેદજ્ઞાન વડે સમજણ પડે અને જીવ-અજીવનું જીવની ચૈતન્યત્વ જડની જડતા એ બન્ને વચ્ચેનો તફાવત તેની સાથે કર્તાકર્મનો સંબંધ કેમ? અને શાથી? તેનો વિવેક પ્રગટે તો અને આશ્રવ-બંધનું કારણ સમજાય, એ આશ્રવ બંધથી નિવૃત્તિ શા પ્રકારે થાય? અને સંવર-નિર્જરા. કંઈ રીતે થાય અને આશ્રવનો નિરોધ થાય અને તપથી નિર્જરા કેમ થાય? નિર્જરા થતા. આત્મ-પ્રદેશોને આવરણ કરી ભવ ભ્રમણામાં ચક્કર લગાવનાર એજ કર્મોનું આત્મ પ્રદેશોથી ખરી જવું છુટા પડી જવું, એટલે આત્મા બંધન મુક્ત થાય, એ અવસ્થા એજ મોક્ષ સ્વરૂપ આત્મસ્વાતંત્રતા. એ ભગવાન મહાવીરના તત્ત્વજ્ઞાનનો આ નવતત્ત્વમાં

સંયમ-સાધના]

[૧૩૬

સંપૂર્ણ સાર સમાવેશ પામે છે, એનો વિસ્તાર કરતા શાસ્ત્રો દ્વારા આપણને એ તત્વદર્શિ પ્રાપ્ત થાય છે-એને જ તત્વાર્થમાં તત્વાર્થ શ્રદ્ધાનં સમ્યગ્દર્શનમ્ કહ્યું છે, અને સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણિ મોક્ષ માર્ગ છે અને તે પ્રાપ્ત કરવાનાં સાધનરૂપે અહિંસા-સંયમ અને તપ છે. એટલેજ જ્ઞાનસ્ય ફલં વિરતિ જ્ઞાનનું ફળ વિરતી કહ્યું છે

અહિંસા એટલે-છ કાય. જીવની રક્ષા અને પોતાના આત્માને એ પાપથી બચાવવો એ જ્ઞાતમ રક્ષા, રૂપ ધર્મ એને જ ભગવાને અહિંસા પરમો ધર્મ કહ્યો છે. એ અહિંસાના માટે જ અનેક શાસ્ત્રોની રચના થઈ છે, જ્યારે તમે સૌ જીવને અભયદાન આપશો, ત્યારે તમારો આત્મા અકલ્પ અક્ષયપદ પ્રાપ્ત કરી શકશે. જ્યાં સુધી અદ્યપણા હિંસાના ભાવોમાં આત્માનું પરિણુયન મોહ-રાગ દ્રેષથી થશે ત્યાં સુધી તમારું-ભવબ્રમણ ચાલુ જ રહેવાનું છે. એટલે ઉચ્ચેમો ધર્મો ઉપયોગ એ ધર્મ ભગવાને જણાવ્યો, દરેક જીવન કાર્યમાં મન-વચન કાયા એ યોગથી, કોઈ પણ જીવની હિંસા પ્રમાદથી ન થઈ જાય, તેનો ઉપયોગ રાખવો એ ધર્મ છે-આ બધો વિસ્તાર શાસ્ત્રોમાં દર્શાવ્યો છે તે આપણા જીવનને સંયમમય બનાવવા માટે છે-સંયમ હોય ત્યાં તપ હોય છે. એટલેજ સંયમની સાધના એજ કર્તવ્ય રૂપ છે જ્યાં સંયમ જીવનમાં આવ્યું, ત્યાં સમ્યક્ તપ શરૂ થઈ જાય છે. સંયમ એટલે સંવર તપ એટલે નિર્જરા આમ જ કરવું એવો એકાંત સ્થાદ્વાદમાં નથી અનેકાંત અપેક્ષા સાચી છે એટલે નિવૃત્તિ કે પ્રવૃત્તિમાં ડુંકો હીં અહં નમઃ નો જપ ઉપયોગ પૂર્વક અંતરમાં દરવાથી પણ તપ શરૂ થાય છે સંવર-નિર્જરાનું કારણ થાય છે સંયમની સાધના જેમ જેમ બળજાન બનતી જાય છે તેમ નિર્જરા વિશેષ થતી જાય છે, નવો આશ્રવ ઓછો થતો જાય છે, પૂર્વકર્મના ઉદયની નિર્જરા સમયે સમયે ચાલુ રહે છે, આત્મા જેમ જેમ સંયમથી શુદ્ધ થતો જાય છે, તેમ તેમ તેનો પ્રકાશ અનંત જ્ઞાન અનંત

દર્શન અનંત વીર્ય-અત્યાબાધ સુખ એ કેવળ જ્ઞાનની ચરમ સ્થિતિ છે. પરંતુ જેમ એક હીરાને પહેલ પાડતા જાઓ તેમ તેની પાંતિ પ્રગટતી જાય, સંપૂર્ણ પહેલ પાડો એટલે સંપૂર્ણ કાંતિ પ્રગટે, પણ મંદવીર્યથી, અદ્ય પુરુષાર્થથી, દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર કાળભાવની મર્યાદાથી, કદાચ થોડો થોડો પુરુષાર્થ સંયમનો અંતરાગથી કરવામાં આવે. સાચી સમ-જીવરૂપ-સમ્યક્ત્વથી શરૂઆત કરવામાં આવે, તો જેમ બીજનો ચંદ્ર વધતા વધતા પૂર્ણિમાએ સોળે કળાએ પ્રકાશે છે, તેમ આપણો આત્મા એક બે ત્રણ કે પંદર ભવે જરૂર એ પૂર્ણ સ્વરૂપને પ્રકાશીત કરી શકશે. પોતાની શુદ્ધતા એજ મોક્ષ છે, જ્યાં પછી દુઃખ નથી, દોષ નથી, પાપ નથી. જન્મ નથી, જન્મ નથી, મરણ નથી, આધિ નથી, વ્યાધિ નથી, ઉપાધિ નથી, એવું શાંત પદ પ્રાપ્ત કરવું એજ આપણું પરમ કર્તવ્ય છે, પરમ ધર્મ છે.

ભગવાને સંયમ સત્તર પ્રકારનું જે દર્શાવ્યું છે, તેમાં આખી સાધનાનો અર્થ આવી જાય છે. એ સુજબનું નિત્ય જીવન ભલે ગ્રહસ્થજીવન પૂર્વકર્મના ઉદયથી હોય, કે મુનિજીવન ભાગ્યયોગે હોય, પરંતુ બંને જીવનમાં આ સંયમની સાધના થઈ શકે છે. કદાચ ગ્રહસ્થ જીવનમાં અદ્ય વિરતી થાય મુનિ જીવનમાં સર્વ વિરતી થાય પરંતુ ભાવની અપેક્ષા સુજબ થાય છે અને આ કાળમાં અપ્રમત્ત સાતમા સુધી પહોંચી તેનો અમૃત સ્વાદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. પ્રમત્ત અવસ્થા અનાદિ કાળથી છે. તે બેકે એમ ઉતાવળથી બની શકે તેમ નથી, છતાં પુરુષાર્થ એ વસ્તુની પ્રાપ્તિ કરાવવા સમર્થ છે. પોતે-પોતા વડે પોતાથી-પોતામાં પોતા માટે-પોતા વડે સ્થીર થઈ, અંતરંગ વિચારી, આ સંયમ સાધના કરવાની છે

આ સંયમની સાધના સૌ કોઈ સાધક સાધ્ય ભક્ષે પોતાની યોગ્યતા. સમય સંભોગ અનુસાર કરી શકે છે તેમા કોઈનો ઈબારો નથી. સવારનાં

અથત થઈ બે ઘડી પર્યંત. અ સ્થિતીને પ્રાપ્ત થયેલ અરિહંત-સિદ્ધ, ભગવતોનું તેના શુદ્ધ સ્વરૂપનું સ્મરણ દર્શન કરી, એ પ્રકારની સાધના શુદ્ધભગવતોનું સ્મરણ કરી, આત્માને આ ભયંકર દુઃખ દાવાનળમાંથી બચાવવા માટે નિચે પ્રમાણે સંયમ પાળવાનાં ભાવો-મનમાં અંતરમાં-વિચારવા, અને તે મુજબ આખો દિવસ તેનો ઉપયોગ રાખવો.

- ૧ હું. કોઈ પણ જીવની હિંસા નહીં કરું
અહિંસાનું પાલન કરીશ.
- ૨ હું. અસત્ય, કર્મ-વાણી મનથી નહીં કરું
સત્યનું પાલન કરીશ.
- ૩ હું. ચોરી, અનિતી, અન્યાય. નહીં કરું
નિતીથી જીવન જીવીશ.
- ૪ હું. કુશીલતા. નું સેવન નહીં કરું
પ્રહસ્યર્થ પાળીશ.
- ૫ હું. પરિશ્રદ્ધની. મૂર્છા નહીં કરું
અપરિશ્રદ્ધ વધારીશ.
- ૬ હું. ક્રોધ કપાય. નહીં કરું
ક્ષમા શીલ રહીશ.
- ૭ હું. માન અભિમાન નહીં કરું
નમ્રતા રાખીશ.
- ૮ હું. માયા કપટ નહીં કરું
સરળતા રાખીશ.
- ૯ હું. લોભ, તૃષ્ણા નહીં કરું
સંતોષ રાખીશ.

૧૦ હું. શબ્દ. રૂપ રસ ગંધ સ્પર્શના વિષયોમાં આશક્તિ નહીં કરું નિર્મોહી પણે રાગ દ્રેષ રહીતપણે ઇષ્ટ અનિષ્ટ વિષયોમા સમભાવ વધારીશ.

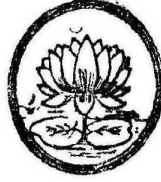
૧૫/૧ હું. મન વચન કાયાનાં યોગોતે આ બધા અસંયમના માર્ગોમાં નહીં પરિણ્યાવવા ઉપયોગ

રાખીશ, અને સમતા ભાવમાં રહીશ. આત્મ ઉપયોગ પૂર્વકનું ધ્યાન કરીશ, અને વૃત્તિઓનો ઉપશમ ક્ષયે પશમ કે ક્ષય કરવા તરફ મારા આત્મા ને પરિણામીશ. પરમાવ પરદ્રવ્યમાં જતા ઉપ-યોગને હું સંયમથી અટકાવીશ, અને તપથી આત્મ શુદ્ધિ કરી, આત્મ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરીશ. આવી ભાવના આ રીતે નિત્ય પ્રમાતે વિચારીને આજ્ઞતા દિવસમાં આનંદથી પ્રવેશ કરવો, પ્રેમથી પ્રકાશ કરવો, શાંતિથી પૂર્ણ કરતી વખતે, દિવસ સંખંધી આ ૧૭ પ્રકારના સંયમમાં જે તે દેષે પ્રમત્તભાવથી થઈ ગયા હોય, તેવી રાચે આલોચના કરવી. દોષનું પ્રાયશ્ચિત કરવું, ફરીથી ન કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી, અને શાંતિથી જીવન જીવું, આનંદમાં રહેવું, આત્માનું સ્વરૂપ આનંદમય છે, એ આનંદ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા માટે આ બધી આરાધના છે. બાહ્ય એ અભ્યંતર દીપક પ્રગટાવવામાં નિમિત્ત રૂપ થાય તોજ યોગ્ય છે, બહાર ધર્મીષ્ઠ બતાવવા દંભ કરવાની જરૂર નથી, પણ અંતરમાં સંયમ ઉપરથી આત્માને શુદ્ધ સ્વરૂપમાં પરિણામવા માટે લક્ષ રાખવાનું છે. આત્મા અનાદિ છે, સંસાર અનાદિ છે, સંસાર દુઃખમય છે, તે આપણે સૌ અનુભવીએ છીએ, તેમાંથી મુક્ત થવા માટે આપણે વિચારવું જોઈએ, અત્યારે મમતાથી બચવું જોઈએ, અને સમતા ભાવ પ્રગટાવવા, સંયમ સાધના કરવી જોઈએ.

આત્મા પરિણામી છે સમયે સમયે એ પરિણામ્યા કરે છે, કાં તો શુભમાં કાં તો અશુભમાં ઇષ્ટમાં રાગ કહે છે, અનિષ્ટમાં દ્રેષ કરે છે, આ નિમિત્તને પામીને કર્મના નિયમ મુજબ એજ કર્મણિપુદ્ગલો, સ્વયં કર્મ રૂપે પરિણમી જઈ, કર્મના ભાવ અનુસાર પ્રકૃતી પ્રદેશ રસ અને સ્થિતી બંધ રૂપે, બંધાઈ જાય છે. એ શુભા શુભ ભાવ એજ પાપને પુન્ય, શુભથી પુન્ય ને સંસારમાં સુખના સાધનોની પ્રપ્તિ, અશુભથી દુઃખને સંસારમાં આપત્તિઓ દુઃખોની પરંપરા, આમ અનાદિ કાળથી તેના કાર્ય કારણના સંબંધ

અનુસાર ચાલુ છે. એ બંનેરહિત શુદ્ધભાવ શુદ્ધ
પરિણામીક ભાવ એ પ્રાપ્ત કરવો, એજ પરમ
સુખ અનાદિ અનંત આવ્યામાધ સુખ, જે
સિદ્ધ ભગવંતો પ્રાપ્ત કરી ગયા છે. અહિરંત
ભગવંતો પ્રાપ્તકરી આપણા ઉપર ઉપકાર કરી
દર્શાવીગયા છે. શુદ્ધ વંતોએ સ્વરૂપ ને શક્તિ
દ્વારા અર્પીગયા છે, તમને પરમ ઉપકાર વિચારી

તેમનાં કહેલા માર્ગેગમન કરવું, એ આપણી ફરજ
છે. આપણા આત્માને દુઃખમાંથી મુક્ત કરવો
આપણા હાથમાં છે, ધીજા નિમિત્ત છે માર્ગદર્શક
છે, એ માર્ગ ઉપર દર્શાવ્યો સચમ, તેની સાધના
કરી પ્રાપ્ત કરો. અંને ધૂન લગાડો કે. શુદ્ધો હું
બુદ્ધો હું નિર્વિકરુપો હું ૐ આત્માસદી પ્રેમ
સ્વરુપી-શાંતિમય હું આત્મસ્વરુપ

● લો ખં ડ ●

ના

○ ગોળ અને ચોરસ સળીયા □

~~સરસ~~ પટ્ટી તેમજ પાટા ==

◁ વિગેરે મળશે. ▷

ધી ભારત આર્ચન એન્ડ સ્ટીલ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ

રૂપાપરી રોડ, ભાવનગર.

ટેલીગ્રામ : આયર્નમેન

ફોન : ઓફીસ : { ૫૬૫૦ }
{ ૩૨૧૯ }

રેસીડન્સ : { ૪૫૫૭ }
{ ૫૫૨૫ }

અં...થા.....વ....લો.....ક.....ન

મહાવીર વાણી :- સંપાદક :- પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી

પ્રકાશક :- શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા, શારદાસદન,
૧૧, પારસી બજાર સ્ટ્રીટ, કેટ, મુંબઈ-૧.
કિંમત ચાર રૂપિયા

સમગ્ર પ્રજાની જિજ્ઞાસા સંતોષાય અને પ્રજાનું જીવન વ્યાપક લાવનામય બને, એ હેતુ લક્ષમાં રાખીને પંડિતજીએ આ ગ્રંથનું નિર્માણ કર્યું છે. શ્રી મહાવીર પરમાત્માએ ઉપદેશલ મહત્વની અને જીવનસુધારણામાં ઉપયોગી અને સહાયરૂપ બની શકે તેવી ગાથાઓ ચુંટીને તેનું સંકલન કરવામાં આવ્યું છે. તે સાથે ગાથાઓના અર્થ અને વિવેચન આપવા ઉપરાંત બૌદ્ધ વૈદિક અને અન્ય સાહિત્ય સાથે તે તે વિષયની તુલના અને સમન્વય કરેલ છે. તેથી સામાન્ય વાચકને રૂચિકર થવા ઉપરાંત વિશિષ્ટ અભ્યાસીને પણ આ ગ્રંથ સુંદર માર્ગદર્શન આપે છે.

ગ્રંથની શરૂઆતમાં ભગવાન મહાવીરના જીવનની ટુંકી રૂપરેખા આપવામાં આવી હોવાથી આ ગ્રંથ સવિશેષ આવકારદાયક બન્યો છે.

પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના આશીર્વાચન ('હાર્દિક સદ્ભાવ') અને સ્વામી આનંદની પ્રતાવના ('વીતકેળી રાત વીતી') પુસ્તકની મહત્તામાં વધારો કરે છે.

આ ગ્રંથની આ સાતમી આવૃત્તિ છે તે હકીકતજ આ ગ્રંથની લોકપ્રિયતા અને ઉપયોગિતા પુરવાર કરે છે.

આ સુંદર અને ઉપયોગી ગ્રંથ સહુ કોઈએ અવશ્ય વસાવવા જેવો છે.

શ્રી હર્ષાવતી-દર્શનવહાર પ્રકાશક :- આચાર્યશ્રી જંબૂસ્વામી જૈન મુક્તાબાઈ આગમમંદિર,
શ્રીમાળીવાગા, હલોઈ, (વડોદરા)
કિંમત રૂ. ૧૦-૦૦

પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયજંબૂસૂરીશ્વરજી મહારાજની રાહબરી અને આશીર્વાદથી હલોઈમાં જીર્ણ થઈ ગયેલા સ્થાપત્યોનું નવનિર્માણ કરવામાં આવેલ છે અને તેને શ્રી ઋલમાહિ જયતિલક પ્રાસાદ આદિ નામ આપવામાં આવેલ છે. તેની આ સુંદર ચિત્રકૃતિ છે. એક પાના ઉપર કલાકૃતિ અને સામેના પાના ઉપર ગુજરાતી મોટા ટાઇપમાં કલાકૃતિનો પરચય એ રીતે આપવામાં આવેલ છે. જિજ્ઞાસુઓએ વસાવવા યોગ્ય ગ્રંથ છે.

શ્રી શાંતિનાથ જિન પંચકલ્યાણક પૂજા :- રચયતા :- પૂ. મુનિરાજશ્રી નિત્યાનંદવિજયજી મહારાજ
પ્રકાશક :- આચાર્યશ્રી જંબૂસ્વામી જૈન મુક્તાબાઈ
આગમમંદિર, શ્રીમાળીવાગા, હલોઈ (વડોદરા)

સુંદર, સરળ, ભાવવાહી ચાલુ રાગોમાં આ પૂજાની રચના કરવામાં આવી છે. શાંતિનાથ જિન પંચકલ્યાણકની બીજી પૂજા નહિ હોઇને, એ રીતે પણ, પૂજા-સાહિત્યના ક્ષેત્રે આ એક મહત્વની અને ઉપયોગી કૃતિ બની રહે છે.

પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયજંબૂસૂરીશ્વરજી મહારાજની ટુંકી જીવન ઝરમર

સંપાદકો :- પૂ. મુનિરાજશ્રી નિત્યાનંદવિજયજી મહારાજ

પૂ. મુનિરાજશ્રી સિદ્ધાચલવિજયજી મહારાજ

પ્રકાશક :- આર્યશ્રી જંબૂસ્વામી જૈન મુક્તાબાઈ

આગમમંદિર, શ્રીમાળીવાગા, ડોહોઈ (વડોદરા)

આ પુસ્તકોમાં પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીનું ટુંકું જીવનવૃત્તાંત આપવામાં આવેલ છે.

અનંતરાય બદવજી શાહ

ઈનામ-વિતરણ-સમારંભ

શ્રી આત્માનંદ સભા તરફથી નિમંત્રણ હરીફાઈમાં વિજેતા બનનારાઓને ઈનામ આપવાનો એક સમારંભ તા. ૮-૯-૭૪ ને રવિવારના રોજ શ્રી ભોળીભાઈ લેન્ચર હોલમાં સવારના સાડા દસ વાગે પૂ. આચાર્યશ્રી ચંદ્રોદયસૂરીજીની નિશ્રામાં યોજાયો હતો. અત્રેની સ્ટેટ બેન્ક ઓફ સૌરાષ્ટ્રના ઉપચુક્રી જનરલ મેનેજર શ્રી વિનયકાન્ત કે. મહેતા (બી. કેમ એ. આઇ. એ. સી (બી. જી. હામ) એ. આઈ. આઈ બી.) એ મુખ્ય મહેમ નપદ શોભાવ્યું હતું.

પૂજ્ય આચાર્યશ્રીના માંગલિક સમારંભની શરૂઆત થઈ હતી ત્યારબાદ બાળાઓના મંગલાચરણ બને સ્તુતિ બાદ સંસ્થાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ પૂજ્ય આચાર્યશ્રી તથા અન્ય શ્રેતાગણતું હાર્દિક સ્વાગત કરતા કહ્યું હતું, કે આવા સમારંભો યોજવાથી મુલકોની શક્તિ ધહાર આવે છે. આવી નિમંત્રણ હરીફાઈમાં વધારે ને વધારે વિદ્યાર્થીઓ ભાગ લે એ જરૂરી છે. પોતાના વક્તવ્ય દરમિયાન શ્રી ગુલાબચંદભાઈએ અત્યારની ટોચની કટોકટીમાં જીવન જોવી રીતિતોના ઉદ્દેશ કરી સૌને ચેતવ્ય કર્તવ્ય બજાવી ગરીબો પ્રત્યે સહાનુભૂતિ દર્શાવવા જણાવ્યું હતું.

ત્યાર બાદ પૂ. આચાર્યશ્રી ચંદ્રોદયસૂરીએ નિમંત્રણ હરીફાઈના ભાગ લેનારાઓને વધારે અભ્યાસ પરાયણ બનવા પ્રેરણા આપી, જણાવ્યું હતું કે 'જૈન સમાજ' સમયોચિત ફરજ બજાવવામાં કદિ પાછો પડતો નથી, તે અંગે સુરત વગેરે સ્થળોએ જૈન સમાજો બબલેલ અનુકંમ્પાના ઉદાત્ત કાર્યોનો પરચય આપી, અત્યારે પણ જૈન સમાજમાં 'અનુકંમ્પા' અંગે પોતાથી ઘટતું કરે એવી પ્રેરણા આપી હતી.

(અનુસંધાન ટાઈટલ ત્રીજા ઉપર જુઓ)

(અનુસંધાન પાના નં. ૧૪૪ નું ચાલુ)

૫ આચાર્યશ્રીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ભાવનગરમાં અગાઉ જ્ઞાનની પરબો વહેતી એવી જ જ્ઞાનની પરબ ફરી વહેતી થાય એ જરૂરી છે.

ત્યાર બાદ સભાના મંત્રીશ્રી હીરાભાઈએ દૂક વક્તવ્ય કયું હતું. તે પછી મુખ્ય મહેમાન શ્રી વિ. કે. મહેતા સાહેબે નિબંધ હરીશંકરનો ઉલ્લેખ કરી 'જૈન દર્શન'ની મહત્તા સમજાવી હતી અને જ્ઞાનની પરબમાં પોતાથી બનતો સહકાર આપવાની ઇચ્છા દર્શાવી હતી તે પછી મુખ્ય મહેમાન શ્રી મહંતા સાહેબન શુભ હસ્ત ધન મેળા આપ્યા હતા.

ત્યાર બાદ આભારવિધિ પછી સભા વિસર્જન થઈ હતી.

નિબંધ હરીશંકરનું પરિણામ

૨૫૦૦ માં નિર્વાણ મહોત્સવ પ્રસંગે સભા તરફથી યોજાયેલ નિબંધ હરીશંકરનું પરિણામ નીચે મુજબ છે.

અ વિભાગમાં ૬૭ ભાઈબહેનોએ ભાગ લીધો હતો, તેમાં નીચેના ભાઈ-બહેનો ધનામ મેળવે છે.

	માર્ક	રૂ.
૧ શાહ મૃદુલા જગજીવનદાસ	૭૧	૩૫
૨ શાહ પ્રફુલ્લા ઓધવજી	૭૧	૩૫
૩ શાહ વીરેન્દ્રકુમાર લહેરચંદ	૭૧	૩૫
૪ શાહ નલીનકુમાર કું વરજી	૬૫	૧૫
૫ શાહ અતુલ અનંતરાય	૬૫	૧૫
૬ શાહ અશોકકુમાર હીરાલાલ	૬૫	૧૫
૭ મહેતા ધનિંદરા રમણીકલાલ	૬૫	૧૫
૮ રેક દેવીબેન કાળીદાસ	૬૫	૧૫

બ વિભાગમાં ૧૧ ભાઈ બહેનોએ ભાગ લીધો હતો, તેમાં નીચેના ભાઈ-બહેનો ધનામ મેળવે છે.

૧ શાહ વિલાસ જગજીવનદાસ	૬૫	૫૦
૨ શાહ વર્ષા ભગવાનદાસ	૬૫	૫૦
૩ પટોળીઆ અરૂણકુમાર રમણીકલાલ	૬૧	૨૫
૪ સુવર્ણ સરદાર હીમતલાલ	૬૧	૨૫
૫ મહેતા રશ્મિન કાંતિલાલ	૬૧	૨૫

ATMANAND PRAKASH

Page No. B. V. 31

ખાસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ગુજરાતી ગ્રંથો

	રૂ. ન. પૈ.
૧ વસુદેવ દિળદી-દ્વિતીય અંશ	૧૦-૦૦
૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ કો	૨૦-૦૦
૩ ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત- મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, ૫ ૨, ૩, ૪ (મૂળ સંસ્કૃત)	૧૫-૦૦
પુસ્તકાકારે	૧૫-૦૦
૪. " " પ્રતાકારે	૧૫-૦૦
૫ દ્વાદશાર નયચક્રમ્	૪૦-૦૦
૬ સમ્મતિતર્કમહાર્ણવાવતારિકા	૧૫-૦૦
૭ તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રમ્	૧૫-૦૦
૮ પ્રબંધપંચશતી	૧૫-૦૦
૯ સ્ત્રીનિર્વાણકેવલિભુક્તિપ્રકરણે	૬-૦૦
૧૦ શ્રી શાસ્ત્રિનાથ મહાકાવ્યમ્ આ. શ્રી ભદ્રસૂરીવિરચિતમ્.	૧૦-૦૦

અંગ્રેજી ગ્રંથો

R N.p

1. Anekantvada
by H. Bhattacharya 3-00
2. Shree Mahavir Jain Vidyalaya
Suvarna Mahotsava Granth 35-00

	રૂ. ન. પૈ.
૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૨૦-૦૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૧૦-૦૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૪-૦૦
૪ કાવ્ય સુધાકર	૨-૫૦
૫ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભા. ૨	૨-૦૦
૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧	૧૨-૦૦
૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨	૧૦-૦૦
૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંશ્ર્લ	૩-૦૦
૯ આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ	૧-૫૦
૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે)	૧૦-૦૦
સ્વ. આ. વિજયકસ્તૂરસૂરિજી રચિત	
૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય	૨-૦૦
૧૨ અનકાન્તવાદ	૨-૦૦
૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર	૨-૦૦
૧૪ ચાર સાધન	૨-૦૦
૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો	૨-૦૦
૧૬ જાણ્યું અને જોયું	૨-૦૦
૧૭ સ્યાદાદમંજરી	૧૫-૦૦
૧૮ ભ. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ	૨-૦૦
૧૯ પૂજ્ય આગમપ્રભાકર પુણ્યાવળ્યજી શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક પાકુ બાઈન્ડીંગ	૬-૨૫
કાચુ બાઈન્ડીંગ	૫-૨૫

પોષ્ટ ખર્ચ અલગ. આ અમૂલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ ભલામણ છે.

: લખો :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તંત્રી : ખીમચંદ ચાંપરી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર.